

SVEČANOM SJEDNICOM OPĆEG SABORA OPĆINE DUGO SELO OBILJEŽEN DAN OPĆINE I 38. GOD. SLOBODE

Ponosni na slobodu, tvorničke hale, nove ceste, tople domove, ponosni na bratstvo i jedinstvo, okupili su se 8. svibnja Dugoselčani i njihovi gosti da svečanom sjednicom Općeg sabora obilježe Dan općine i 38 godina slobode.

Svečanu sjednicu Općeg sabora otvorila je drugarica Borka Obućina. Intonirane su himne i odana počast drugu Vladimiru Bakariću, te svim

palim i umrlim borcima narodno-slobodilačke borbe. Iskrenim pjeskom odzdravljen je pozdrav izviđača, koji su punu salu Doma JNA ispunili svojom pjesmom o drugu Titu. Prigodnim govorom, Dugoselčanima i njihovim gostima, delegaciji Općine Mionica zbratimljene s Općinom Dugo Selo, delegaciji MZ Blažuj općina Ilidža - Sarajevo zbratimljene s MZ Rugvica i delegaciji MZ Vojnić zbratimljene s MZ Dugo Selo, predstavnicima Zajednice općina Zagreb, predstavnicima društva za širenje i unapređivanje znanosti i umjetnosti «KAJKAVSKO SPRAVISCE» te predstavnicima redakcije časopisa «KAJ», obratio se novolizabrani predsjednik Skupštine općine Dugo Selo Vladimir Begić.

U svom referatu drug Vladimir Begić govorio je o ulozi dugoselske općine za vrijeme NOB-a, o njezinom poslijeratnom razvoju, dostignućima i zadacima. U nastavku svečanog sabora općine podijeljene su Plakete oslobođenja SUBNOR-a općine za služnim pojedincima: Galovec Rudolfu, Kereković Jadranku i Žikić Vidiju i Kulturno-umjetničkom društvu «Posavka» iz Oborova za njegovanje i razvijanje tradicije NOB-e. Nakon podjela plaketa učesnike sabora pozdravile su delegacije općine Mionica, MZ Blažuj, MZ Vojnić - s toplim riječima i obećanjima da će još više jačati i produbljivati naše prijateljstvo, koje vežu povelje.

Pjesmom o oračima počela je, u nastavku svečanog sabora, promocija knjige o revolucionaru, pjesniku i književniku općine Dugo Selo «SLAVKO VURIĆ - PJESME I PROZA».

Govoreći općenito o životu i djelu Slavka Vurića, tog seoskog ideologa, socijalnog revolucionara, dr. DRAGUTIN PAVLIČEVIĆ - znanstveni suradnik i predsjednik «Kajkavskog spravišća» simbolično je okarakterizirao djelatnost Slavka Vurića nazvavši ga «SIJACEM CRNOG SJEMENA».

U nastavku promocije govorio je i magistar IVAN KALINSKI - urednik časopisa «KAJ». Uspoređivši Vurića sa Miškinom, kaže da je Vurić interesantniji i poetičniji.

Svečane primjerke dobili su zaslužni pobjednici za rad na knjizi Ivan Brajčić, Branko Sruk, Josip Harambaša, Vladimir Begić, Marijan Krivec, Stjepan Garašić, sin preminulog realizatora dugoselske monografije Nenad Dragančić i tehnički urednik promovirane knjige Ivan Kalinski.

U muzičko-scenskom dijelu programa uspješno su nastupili sa spletom revolucionarnih plesova i igara, zbor i tamburaška sekcija OŠ «Stjepan Bobinec-Sumski», recitatori OŠ «Posavski partizanski odred», ritmička grupa Narodnog sveučilišta KUD «Preporod» i orkestar garnizona JNA.

L. A.

NEIZBRISIVO SJEĆANJE

Uz tužno zavijanje tvorničkih sirena zastala je Jugoslavija u stavu mirno. Uspomena koja ne blijedi, iznova boli i peče sjedinila je tugu, koja je ostala u nama tog svibanjskog nedeljnog poslijepodneva 1980. kad je prestalo kucati veliko i plemenito srca našeg druga TITA.

Teško je reći čija su srca stegnuta većom tugom, da li u Titovom rodnom Kumrovcu, sela podno Kozare, radnika za strojem, mornara na palubi, tužnoj koloni u Užičkoj 15...

U svim republikama i pokrajinama, gradovima i mjestima, u tvorničkim halama, na fakultetima, brodovima usred pučine, jedinicama JNA... još jednom evocirane su uspomene na pokojnog predsjednika Josipa Broza TITA.

Prvi školski sat u jednom prvom razredu OŠ «Stjepan Bobinec - Sumski» počeo je riječima drugarice nastavnice: «Djeco na današnji dan 4. maja prije tri godine ugasilo se srce našeg druga Tita... bistra dječje glavice pomno su slušale svaku riječ, pamtile svako slovo, a kad je zatulila «Gorička» sirena stali su mirno pokraj svojih klupa i bili ponosni Titovi pioniri.

Netko je jednom rekao «Pod Titovom rukom za kratko smo vrijeme preskočili stoljeća. Iz daleke provincije povijesti TITO nas je doveo u samo njezino središte».

Tita više nema. Jugoslavija i dalje odlučno korača njegovim putem vodena njegovom mišlju i djelom...

TITO je još s nama...

(a. l.)

Vladimir Begić, predsjednik Skupštine općine
Snimio: Jože Smrekar

VLADO BEGIĆ PRED- SJEDNIK, JOSIP HORVAT POT- PREDSJED- NIK

Prof. Vladimir Begić predsjednik, a Josip Horvat potpredsjednik je Skupštine općine Dugo Selo za narednu godinu dana. Tako su odlučili odbornici Skupštine općine Dugo Selo na sjednici održanoj 29. travnja ove godine.

Vijeće udruženog rada izabralo je Ivana Bičanica za novog predsjednika, a ing. Vladu Kruhaka za potpredsjednika. Vijeće mjesnih zajednica izabralo je ing. Antu Bauera za predsjednika, a Josipa Saha za potpredsjednika. Novi predsjednik Društveno-političkog vijeća je Milica Jakić, a potpredsjednik je Marko Kljajić.

Na zajedničkoj sjednici triju vijeća dopunjen je sporazum o financiranju izgradnje Regionalnog vodovoda Zagreblotok. Drugu etapu financirat će općina Vrbovec, koja ima za to osigurana sredstva. Za treću etapu sredstva će se skupiti kod nas, a na kraju će se troškovi podijeliti. Ovom dopunom sporazuma osiguran je normalan nastavak izgradnje vodovoda na radost svih koji koriste dugoselski gradski vodovod.

Skupština je prihvatila zahtjev za provođenje komasacije u kazeti 11 i zadužila Izvršno vijeće da podnese zahtjev Saboru SRH i Zagrebačkoj banci u vezi uvjeta kreditiranja komasacije i osiguranja vlastitog udjela putem kredita.

Marija Harcet

Pjevački zbor Osnovne škole Dugo Selo na Općem saboru
Snimio: Jože Smrekar

OK SKH DUGO SELO O KULTURI U NAŠOJ OPĆINI

Kakva nam je kultura

Općinski komitet SKH Dugo Selo, na svojoj 12. sjednici održanoj 19. svibnja o. g. razmatrao je, pored ostalog i idejno politička kretanja i stanje u kulturi općine Dugo Selo. Na bazi prethodnih rasprava provedenih u sredinama koje se bave kulturnom djelatnošću načinjen je radni materijal pod nazivom «Trenutačno stanje na području kulturnih djelatnosti u Dugom Selu». O ovoj temi raspravljala je i Komisija za idejna kretanja i izgradnju SKH Dugo Selo, Predsjedništvo OK SKH na svojoj 21. sjednici, a raspravu je povelio i Predsjedništvo SSRNH Dugo Selo.

Materijal rasprave sadržao je pitanja uvjeta amaterskog i profesionalnog rada na području kulturnih djelatnosti te pitanja osiguranja radnog prostora i rad SIZ-a za kulturu.

278 članova kulturno-umjetničkih društava

Posebna pažnja posvećena je amaterskom radu, koji kroz svoju djelatnost treba obuhvatiti okupljanje građana u svrhu amaterskog rada na određenim područjima kulturnih djelatnosti. I to: folklor, glazbe, dramato-recitatorskog rada, likovnog stvaralaštva i sl. u koju su svrhu osnovana kulturno-umjetnička društva sa svojim planiranim opsegom rada. Kada smo već kod KUD-a, navedimo da u našoj općini djeluju 4 amaterska KUD-a. To su: «PREPOROD» - Dugo Selo koji broji 102 člana, «SLOGA» - Lupoglav, 95 člana, «AUGUST CÉSARE» - Brckovljani, 45 i «POSAVKA» - Oborovo sa 36 člana, što je ukupno 278 članova.

Jedan od problema ovog kulturnog amaterizma je u tome što su 4 navedena KUD-a ograničena samo na folklor, folklornu glazbu i folklorno pjevanje, a da ni jedno društvo nema pored ovoga i druge djelatnosti.

U kulturni amaterizam naša zajednica ulaže sredstva za koja pretpostavlja da će se vratiti indirektno u dva vida: u vidu mogućnosti da se građani bave određenim kulturnim djelatnostima i na taj način zadovolje svoje potrebe u aktivnom bavljenju kulturom. Drugi je vid da se nastupanjem (organizacijom priredbi) omogućujući ostalom dijelu građanstva da zadovolji svoje potrebe u kulturi promatranjem takovih priredbi.

Nasuprot ovome, kulturni profesionalizam u našim uvjetima rada i u zadovoljavanju kulturnih potreba građana, oslanja se na djelovanje

(Nastavak na 3. str.)

MALA PRIVREDA U UDRUŽENOM RADU

Pripremio:
dr. oec.

Malu privredu možemo definirati kao organizaciju sitne industrijske proizvodnje i kao dopunu velikoj serijskoj industrijskoj proizvodnji koja koristi otpadne i lokalne sirovine i energiju, pa se može organizirati bez većih investicionih ulaganja, te ima dobrim dijelom zanatski servisni ili uslužni karakter. U maloj privredi je veliko učešće ličnog rada i ona brzo reagira na trenutne potrebe tržišta. U njoj radni ljudi koriste slobodno vrijeme i raspoloživu energiju. Poznata je po četiri značajne funkcije i to:

- dopunjuje poljoprivredu i industriju
- zadovoljava potrebe privrede, domaćinstva i pojedinaca
- zapošljava radnu snagu
- jača moći naše NO.

Posredovanjem male privrede rasterećuje se krupna matična proizvodnja od svega onog što ne odgovara karakteru njene tehnologije, i dopunjuje sektore do kojih ne doseže krupna proizvodnja. Ne treba gajiti iluzije da se razvojem male privrede mogu riješiti svi problemi nestabilnosti u jednoj zemlji, pa tako ni u našoj tim prije što je nestabilnost dobrim dijelom nastala uslijed poremećaja u ekonomskim odnosima u svijetu i u borbi za novi pravedniji ekonomski poredak, ali se svijesnom akcijom mogu ublažiti neke od tih negativnih posljedica.

Sve više postaje jasno da razvoj male privrede nije pomodarstvo ili politička parola, već društvena potreba i ekonomska nužda. Kapaciteti male privrede su nezamjenjivi u onim područjima gdje postoji potreba za proizvodnjom u malim serijama i uslugama, a najvažnije je da tu malu privredu u svakoj sredini razvijemo i unapređujemo tako da bude povezana sa cjelinom udruženog rada, a sve to može se uspješno provoditi samo u uvjetima samoupravljanja.

Isto tako sa stanovišta društvenih odnosa nisu prihvatljiva ona dogmatska gledanja koja u maloj privredi vide privatizaciju, ostatke prošlosti koji u socijalizmu ne odgovaraju. Moramo polaziti od toga da se socijalizam ne gradi bez rada, da se društveni progres ne ostvaruje sam od sebe već stvaralačkim radom svih, pa i radnih ljudi u maloj privredi. Prema tome i radnih ljudi koji radeći raspolazu sa ličnim sredstvima. Treba argumentirano razjašnjavati one dvojbe koje pod vidom neke pravde, uravnilovke, socijalne pravde, siromaštva sprečavaju visoka lična primanja iako su ona rezultat visokih radnih učinaka na osnovi rada pa dovodi do destimulacije rada koji je pokretačka snaga progressa i društveno ekonomskog položaja radnog čovjeka. S druge strane ekonomski razlozi male privrede ostali će - mali - ako se radni ljudi u njoj osjećaju radnicima drugog reda.

Takva orijentacija kao što je mala privreda koja traži relativno manja ulaganja može značajno doprinjeti brzom rastu produktivnosti rada, dohotka i zaposlenosti, ona rasterećuje platne bilanse i povećava životni standard ljudi. Organiziranim naporima SO, DPZ, MZ privrednih i neprivrednih raznih organizacija doprinosi udruživanju i podruživanju rada, specijalizaciji proizvodnje, razvoju radnih vidova servisnih djelatnosti i rasterećuje velike kolektive od proizvodnje koja za njih često predstavlja teret i gubitak. Smatram da se mala privreda ne može razvijati na privilegijama, poznanstvima, već prije svega na vi-

sokom nivou produktivnosti i suvremenoj organizaciji rada.

Pri programiranju male privrede ne smiju se afirmirati samo materijalni efekti a da se pri tom zaboravi na radne ljude tj. na radnike koji treba da rade u njoj. Stabilan razvoj male privrede ne može se zasnivati samo na velikim vanjskim injekcijama, agitacijama, pozivima, referatima i sl. već sistematskim kontinuiranim radom, zalaganjem svih koji tu mogu doprinjeti.

Smatram da nisu prihvatljivi nikakvi pokušaji da se pod izgovorom nekih specifičnosti u razvoju male privrede, sužavaju samoupravna prava, odgovornosti i obaveze radnika jer društveno-ekonomski položaj radnika u maloj privredi mora biti ravnopravan s položajem radnika u drugim dijelovima udruženog rada.

Mala privreda snabdijeva domaće tržište sa svim onim proizvodima i uslugama za čiju izradu krupna proizvodnja nije ekonomski zainteresirana a ujedno rasterećuje velike radne organizacije od one proizvodnje koja opterećuje njihovu tehnologiju.

Prateća industrija u sastavu male privrede zahtijeva visoki stupanj tehničke opremljenosti, a pri tome daje manja investiciona ulaganja po radnom mjestu, jer ne zahtijeva skupe građevinske objekte i sl. S obzirom da je povezana i oslonjena na velike proizvodne organizacije udruženog rada zahtijeva relativno mali broj operativnih stručnih kadrova. Isto tako kada se radi o projektima, naučno-istraživačkom radu, plasmanu robe, oslanja se u potpunosti na proizvodne organizacije udruženog rada.

ZANATSTVO U SAŠTAVU PRIVREDE I UDRUŽENOG RADA

Jedan od privrednih faktora koji je dosta zanemaren, a koji ni jedna društvena zajednica ne može zanemariti bez ozbiljne štete za svoje normalno funkcioniranje je zanatstvo.

Zanatstvo ne ugrožava industriju, a niti industrija zanatstvo niti druge privredne oblasti, već naprotiv pomaže se u razvoju i uzajamnim uslugama.

Proizvodno zanatstvo prije rata, za vrijeme rata i odmah poslije imelo je značajnu ulogu, jer je bilo jedno od osnovnih snabdjevača tržišta velikim brojem neophodnih proizvoda kako široke tako i reproduktivne i investicione potrošnje. U industrijskom razvoju pretežni dio ovih funkcija preuzela je industrija.

Zanatstvo može proizvesti sve one proizvode koji se ne mogu proizvoditi u serijama, koji imaju konkretnu potražnju, malog su obujma, što se industrijski ne može proizvesti, proizvodi koji zahtijevaju visoku umješnost u radu sa promjenama u kvaliteti tražnje. Zatim proizvodi sa specifičnim zahtjevima tržišta. Kratko rečeno proizvodno zanatstvo kod nas, a osobito u ovoj regiji mora ili u pravcu kooperantskih odnosa sa industrijskom proizvodnjom u malim serijama kao i na proizvode potrošnog karaktera koji su podložni promjenjivim zahtjevima tržišta, a za koji industrija nije zainteresirana.

Mora se napustiti ranije mišljenje da zbog brzog razvoja industrije opada uloga i značenja zanatstva. Točno je da industrija ima utjecaj na razvoj zanatstva, ali ne i na njegovo zaostajanje, naprotiv, pomaže njegov brzi i uspješniji razvoj.

USLUŽNO ZANATSTVO

Uslužno zanatstvo mora pružati blagovremenu, potpunu i kvalitetnu uslugu što je jedan od važnih čimbenika za prilagodavanje željama potrošača. Isto tako ono mora biti kompletno, svestrano i suvremeno, prilagođeno mjestu gdje se nalazi. Ako u mjestu nema prodajna organizacija gdje se djelovi mogu nabaviti ona ih treba prodavati, što znači, da se mora oformiti i kao prodajna ustanova, a ako se pojedini dijelovi ne mogu nabaviti u tom slučaju je i proizvodna ustanova. U mnogim mjestima čista uslužna zanatska radnja ne osigurava rentabilno poslovanje zbog nedostatka prodajnog proizvodnog dijela pa takva postaje preskupa za tražioca usluga, a nerentabilna za njenog davaoca.

Jedan od važnih faktora za stjecanje povjerenja između primalaca i vršilaca usluga je defektaža (dijagnostika). Uslužne radionice u okviru male privrede formiraju dijagnostički centar koji bi bio stručno opremljen, tehnički uređen da bi mogao određivati dijagnoze (kvarove) određivati vrijeme popravka, potreban materijal, cijenu koštanja pa tražilac usluga može ići u bilo koju servisnu radnju za istu cijenu. Ukoliko u mjestu takav centar već postoji pri privrednim organizacijama, putem sporazuma u okviru male privrede neka on vrši usluge za cijelu regiju.

Često se čuje da su ovi servisi skupi i da oni mnogo zarađuju. Ja se s tim ne bih složio. Samo je pitanje kakva je usluga i kako je zadovoljan tražilac usluga.

KUĆNA RADINOST U MALOJ PRIVREDI

Kada se govori o maloj privredi ne može se govoriti o kućnoj radinosti. Kućna radinost obuhvaća sve one proizvodne aktivnosti i usluge koje se vrše u okviru domaćinstva i vršiocci ne zasnivaju radni odnos, nemaju određeno radno mjesto ni vrijeme. Taj im rad nije osnovno zanimanje, već im služi kao dopunski izvor zarade.

Ova radinost ima značajni utjecaj u rješavanju ekonomskih i socijalnih problema društva, rješava problem privremene nezaposlenosti, povećava životni standard, nacionalni dohodak, koristi lokalne zanemarene sirovine i materijal za rad, popularizira turizam. Kućna radinost nema granica. Može se razvijati kako u gradu tako i na selu, prednost je u tome što u izradi predmeta ili pružanju usluga može sudjelovati cjelokupna porodica i tako doprinjeti povećanju prihoda i omogućava da slobodno - sezonsko vrijeme provedu u korisnom unosnom radu. Ovome ide u prilog da se sa malo mašte djelatnost može obavljati uz sasvim mala ulaganja u opremu. Isto tako ova radinost je veoma dobra za razvoj mladih ljudi, koji njome stiču naviku na rad i smisao za lje-

potu, a kod starijih služi kao terapijska djelatnost kao dokaz da mogu još doprinosti.

I pored svih prirodnih uvjeta za razvoj kućne radinosti u našoj zemlji ona je ipak nedovoljno razvijena. To proizlazi iz nedovoljne zainteresiranosti slijedećih faktora: turizma, lova, ugostiteljstva i industrijskih organizacija. Iz tog proizlazi da u Italiji svaki turist u prosjeku potroši na domaću radinost 2,14 dolara (za suvenire), a kod nas 0,72 dolara. Proizvođači su prepušteni da se sami snabdijevaju kako umiju i znaju ili su prepušteni raznim prekupcima, nakupcima i posrednicima koji se bogate na njihov račun a nadležni organi samo toliko zainteresirani koliko ih mogu oporezivati.

Domaća radinost nije samo proizvodnog karaktera, ona može biti i uslužna kao što su usluga smještaja, skupljanje raznog bilja, i sl. Sve ove radinosti kod nas obavljaju negdje više, negdje manje. Smatram da se od domaće radinosti ne treba mnogo tražiti u odnosu na uložena sredstva. Nema niti jedne privredne djelatnosti koja može dati toliko, u odnosu na uložena sredstva kao djelatnost domaće radinosti. I ako se toliko malo ulaže u tu djelatnost ona ipak omogućava veću zaposlenost nezaposlenih ili nedovoljno zaposlenih, razvoj turizma i povećanje deviznog priliva.

MALA PRIVREDA I ZAPOSLENJE

Pitanje zapošljavanja jedno je od najvažnijih pitanja ekonomsko-socijalne politike skoro svih zemalja svijeta, pa radi toga sve one bez razlike ekonomskim mjerama i pravnim normama riješavaju taj problem.

Problematika zapošljavanja stavljena je na prioritetnu listu u zacrtavanju dugoročne politike u zemlji i prihvaćanju privremeno zaposlenih u inozemstvu kroz razvoj male privrede. U praksi općine, DPO, sekretarijati za NO, organizacije udruženog rada nisu dovoljno posvećivali pažnju razvoju male privrede, a naročito kad se radi o mogućnosti zapošljavanja u našoj zemlji.

Poznato je da mala privreda isključivo radi sa stručnom radnom snagom koja je i najnezaposlenija. Jasno je da nezaposlenost ne možemo riješiti u industrijsko proizvodnim djelatnostima iako se i tu mogu naći neka rješenja kao što su:

- odlazak u mirovinu onih koji su ispunili uvjete za nju.
- ukidanje prekovremenog rada
- smanjenje radnog vremena, povećanje broja smjena na onim mjestima koja su štetna za zdravlje i koja proizvode invalide rada i sl. Postoji mogućnost da se poveća broj zaposlenih u neprivrednim uslužnim djelatnostima. Danas u našoj zemlji radi 45% radne snage u neprivrednim, a 55% u proizvodnim djelatnostima, a želja nam je da do 1985. godine taj odnos bude 58% na prama 42% što bi Jugoslaviju i u ovom pogledu uvrstilo u red industrijski razvijenih zemalja. To nije samo naša ideja, to rade sve industrijske razvijene zemlje. U eri kompjutizacije visoke tehnologije, ljudska radna snaga je prespora i skupa, ali za to industrijalizacija traži prateće dodatne djelatnosti kao što su dorade, usluge, posluge i sl. Neprihvatljiva je priča da nam

je prevelika
nosti već se
nije ažurna,
pri rješavanju

Npr. Kada
ku treba
proda komar
i oba dođu
lazak mora
vezi s tim pi
svojoj djelat
prodavaocu
vremenu po
dokumentac
nvišna neg
da su DPZ, I

Da se ubl
slenost u Du
no je da opć
jalistički sav
redne orga
govinske i u
ru akciju lu
slenim radi
mole, oni tr
tira pravo n
društva. Nis
ni. Zato svi
ma na celu
za pronalaz
oko zaposli

Privredni
svojoj sreć
kvoj proiz
koji proizvo
liku serijsk
raju gubitak
ze, koji se
na tržištu i
općini na
ženje kolik
proizvesti
otkupljivat
traži, odre

Trgovaci
svojih orga
te mogućn
organa i p
di mogli p
zištu, kolik
im kvalite
dan primj
na raspoli
ugostiteljs
društveno
morale b
proširenje
osim uob
još koji dr
či sir, suš
pećiva, sv
radinosti

Turistič
bi da raz
jim punk
pagande
što se joi
(umjetnič
predmeti
tala, gobi
ni se mo
na koju s
sleni kak
nog mog
ostane n
če obrtni
izrađuju
broj zap

MZI I
gućnosti
postave
vodima
proizvoc
okviru
mogu bi
ljudi ok
i sl. (ho
onice i
davati r
kom mo
nom i p
izvođač

Najbolje rezultate u prva tri mjeseca 1983. ima OOUR »Građevinarstvo«

»KOGRAP« NEĆE PROPASTI

Pozitivnije je prvo tromjesečje 1983. nego li ono 1982. godine

Prvo tromjesečje 1983. godine »Kograpovi« OOUR-i završili su s manjim gubicima, rekao je Ivica Kulaš, direktor ove radne organizacije. To je uobičajeno zbog sezonskog karaktera posla. Najbolje rezultate, međutim, ima OOUR »Građevinarstvo«, što je ugodno iznenađenje. Gubitak, naime, iznosi 184 st. miliona, a neosporna nenaplaćena realizacija 248.
Direktor Kulaš nije htio puno govoriti. Sa funkcije predsjednika Zajednice općina Zagreb vratio se u bazu

i svibnja ove godine i očito čeka daljnje rezultate rada. Rekao je samo, da »Kograp« neće propasti na veliku žalost pojedinaca. Posla ima dovoljno, no sada je premalo ljudi. Dobar dio najboljih radnika otišao je raditi u druge organizacije kad je u »Kograpu« stvorena atmosfera nesigurnosti. Pozitivni rezultati poslovanja, međutim, mogu se postići samo radom i rad će dokazati mogućnosti i radne ljude »Kograpa«.

Marija Harcet

Pripremio: Milutin Petkovski dr. oec.

Prevelika izvanprivredna djelatnost već se postavlja pitanje zašto nije ažurna, povezana i zbog čega pri rješavanju nije sinhronizirana.

Npr. Kada jednom poljoprivredniku zatreba novac, i on odluči da proda komad zemlje pa nađe kupca i oba dođu u općinu, taj njihov dolazak mora biti prvi i posljednji u vezi s tim pitanjem, pa da općina u svojoj djelatnosti sve riješi sama, da prodavaocu i kupcu u što kraćem vremenu pošalje kompletnu riješenu dokumentaciju. Tada ona ne bi bila zavišna nego potrebna ako se zna da su DPZ, DPO servis radnih ljudi.

Da se ublaži djelomična nezaposlenost u Dugoselskoj općini potrebno je da općina, SKJ, Sindikat, Socijalistički savez, Savez omladine, privredne organizacije, proizvodne, trgovinske i ugostiteljske, pokrenu širu akciju kako bi pomogle nezaposlenim radnicima. Nezaposleni ne mole, oni traže jer im Ustav garantira pravo na rad, i oni su dio našeg društva. Nisu krivi što nisu zaposleni. Zato svi zajedno sa rukovodiocima na čelu razmotrimo mogućnost za pronalaženje unutrašnjih rezervi oko zaposlenja.

Privredne organizacije (svaka u svojoj sredini) trebaju analizirati svoje proizvode, usluge i ocijeniti koji proizvodi nisu rentabilni za veliku serijaku proizvodnju, već stvaraju gubitke, koji proizvodi se uvoze, koji se proizvodi teško dobivaju na tržištu i po jedan primjerak dati općini na raspolaganje uz obrazloženje koliko bi trebalo tih proizvoda proizvesti po kojoj cijeni će se oni otkupljivati, kakav im se kvalitet traži, odrediti rok isporuke i sl.

Trgovačke bi organizacije preko svojih organa trebale ispitati vlastite mogućnosti i mogućnosti svojih organa i partnera koji bi se proizvod mogli prodavati, a nema ih na tržištu, koliko, po kojoj cijeni, odrediti im kvalitet i kvantitet i sl. pa po jedan primjerak od tih proizvoda dati na raspolaganje općini. Isto tako i ugostiteljske ustanove bilo da su društvenog ili privatnog sektora morale bi razmotriti mogućnost proširenja kapaciteta prodaje, pa osim uobičajenih artikala pronaći još koji drugi kao npr. sušeni domaći sir, sušena domaća šunka, razna peciva, suveniri, produkti domaće radinosti i sl.

Turističkim organizacijama valjalo bi da razmotre što još na svim svojim punktovima osim turističke propagande i usluge mogu prodavati, što se još traži od kućne radinosti (umjetničko grnčarstvo, tekstilni predmeti, suveniri od obojenih metala, gobleni, tapiserije i sl.) U općini se može napraviti jedna izložba na koju se mogu pozvati svi nezaposleni kako bi izabrali što od ponuđenog mogu raditi. Ako neki proizvod ostane neprihvaćen pozvati postojeće obrtnike pa im ponuditi da to oni izrađuju pod uvjetom da povećaju broj zaposlenih.

MZ i DPO bi mogle razmotriti mogućnosti da se na njihovoj teritoriji postave izložbeni prostori sa proizvodima koji se proizvode i koji će se proizvoditi, i koji se mogu kupiti u okviru općine. Izložbeni prostori mogu biti na svim mjestima gdje se ljudi okupljaju, zadržavaju, prolaze i sl. (hodnici, gostionice, prodavaonice i sl.). Proizvodi se mogu prodavati na licu mjesta ili bi na svakom mogla stajati ceduljica sa imenom i prezimenom, te adresom proizvođača i cijenom koštanja.

[Nastavlja se ...]

KONSTITUIRANA OOSK SOP HRUŠČICA, SVIBOVSKI OTOK

Sredinom mjeseca maja konstituirana je nova Osnovna organizacija SK koja obuhvaća mjesne zajednice Sop-Hrušćica i Svibovski Otok, a broji 8 članova. Članovi SK koji su iz navedenih mjesnih zajednica do sada su bili uključeni u rad OOSK Ivanja Reka. Potreba da se formira nova osnovna organizacija javila se već prije nekoliko godina, no do njenog formiranja došlo je tek sada. Osnovna organizacija SK Ivanja Reka »muči« se sa mnogobrojnim problemima svoje velike mjesne zajednice čiji se broj stanovnika procjenjuje na dvije tisuće. Tako da je poplavom svojih problema u svom planu rada OOSK Ivanja Reka, gotovo prelazila preko rješavanja problema koje tangiraju mjesne zajednice Sop-Hrušćica i Svibovski Otok, koje su ipak po broju stanovnika u mnogo manjem odnosu. Iz navedenih razloga, predloženo je da se formira zasebna Osnovna organizacija SK, čiji će se članovi sada u mnogo većoj mjeri moći posvetiti problemima svojih mjesnih zajednica i biti pokretačka snaga za predstojeće aktivnosti u svojim sredinama. Na konstituirajućoj sjednici jednoglasno je izabran za sekretara Ivan BEDEKOVIC, rođen 1919. g. član SKJ od 1953. g., penzioner. Za zamjenika sekretara izabran je Josip KAIN, a za blagajnika Stjepan ISTVANIC.

Po završetku izbora vođena je veoma plodna diskusija u kojoj je pored ostalog navedeno da se formiranje nove OOSK ne bi smjelo shvatiti i tretirati kao odvajanje, jer mnogo je toga zajedničkog što povezuje ove tri mjesne zajednice. Nadolje je skrenuta posebna pažnja na Statut SKJ u kojem se nalaže komunistima iz organizacija udruženog rada da su dužni

aktivno i organizirano djelovati u društveno političkom i samoupravnom životu mjesne zajednice i općine u kojoj žive, kako bi se riješavala pitanja od zajedničkog interesa i ostvarivala društvena uloga samoupravne funkcije mjesne zajednice. Na ovaj način formirati će se aktiv SK u Sop-Hrušćici i Svibovskom Otoku, u kojem će svi komunisti svojim zajedničkim radom u ovim mjesnim zajednicama usmjeravati idejno političke akcije te rješavati vitalne probleme svoje sredine a jednako tako i šire društvene zajednice. Na članovima SK iz udruženog rada je da ovo doista shvate kao obavezu. Naposljetku je rečeno da komunisti znaju svoje mjesto i ulogu u našem političkom sistemu, te da se samo zalaganjem i dosljednošću može istrajati na izgradnji samoupravnog socijalizma. A jedan od prioritarnih zadataka je i praćenje rada omladine, u čijim redovima ima mnogo mladih koji zaslužuju biti u redovima partije.

Vlasta Vidović

POLITIČKE ŠKOLE NA ZADNJEM SATU

Sedma generacija Političke škole Sindikata Dugo Seło završile su svoj rad. Partijsku školu SK polazilo je i završilo 29 komunista. Među njima posebno su se istaknuli Milan Ivančević, Milan Mraković i Biserka Hadžajlić, Anka Milovanović i Tada Filipović. Sindikalnu školu polazilo je i završilo 27 kandidata među kojima su se većom aktivnošću istakli Dragutin Mavrek, Durda Bojničić, Josip Hlebec, Zeljko Papeš, Stjepan Rodić, Jasna Sever i Zorica Đurić.

Završni sat za obje škole održan je u bratskoj općini Mionica u Robajama, malom mjestu u kojem se drug Tito 18. rujna 1941. godine prvi puta sastao s partizanskim formacijama kojima je do tada rukovodio iz Beograda. Od toga dana do kraja rata drug Tito i njegove jedinice bili su nerazdvojni u stradanjima i pobjedama.

Polaznici škola posjetili su i spomenik heroju Stjepanu Filipoviću u Valjevu, i naravno Muzej 25. maj, novootvoreno spomen područje u Užičkoj 15 i grob druga Tita u Beogradu.

Polaznici obje škole, njihovi predavači i gosti uživali su u gostoprimstvu radnih ljudi i građana, te rukovodilaca bratske općine Mionica. Oni su ih upoznali sa uspjesima i problematikom njihove privrede i predstavili im OOUR »Metal« Mionica tvornice »Krušik« iz Valjeva, te Tvornicu odjeće Mionica. Time su produbijeni bratski i prijateljski odnosi i osnove za daljnju suradnju.

MARIJA HARCET

Kakva nam je kultura

(Nastavak sa 1. str.)

Centra za kulturu koji djeluju u okvirima Narodnog Sveučilišta. Prema organiziranoj semi rada, Centar za kulturu obuhvaća sljedeće djelatnosti: - odgoj i opće-kulturno obrazovanje i osposobljavanje odraslih, bibliotečna djelatnost, muzejska djelatnost i njegovanje revolucionarnih tradicija, kinematografska djelatnost, kulturne priredbe i kulturni amaterizam, razvijanje prostora za potrebe kulture (domovi, klubovi), tu je i rad na prikupljanju etnografskih vrijednosti te opće-kulturni i estetski odgoj djece i omladine. Na sjednici je naglašeno da bi Centar za kulturu trebao biti nosilac objedinjavanja amaterskih društava.

Članovi OK SKH pojedinačno su raspravljali o svakoj od navedenih djelatnosti. Djelatnost Centra za kulturu u 1983. godini temeljiti će se kako je rečeno, na sporazumima i dogovorima sa SIZ-om za kulturu općine, a sva nastojanja da se zadovolje potrebe i interesi radnih ljudi i građana svode se na planiranje rada uvjetovano materijalnim mogućnostima.

Na sjednici je data inicijativa da se inicira dinamotografska djelatnost i nedjeljom prije podne, kako bi nam djeca mogla prisustvovati prijedodnevni predstavama namjenjenih njihovom uzrastu, a ne da posjećuju večernje predstave.

Injekcija SIZ-u kulture

U diskusiji je naglašena (ne)aktivnost delegata u oba vijeća SIZ-a za kulturu, odnosno njih

hov (ne)dolazak na sjednici na kojima se raspravljalo o programima rada i raspodjeli sredstava. SIZ nema ni svog tajnika Skupštine, pa je teško sada nastaviti kontinuitet rada, a ova kova ponašanje ide na uštrb radnih ljudima i građanima koji izdvajaju svoja sredstva za ovu djelatnost.

Konstatirano je da SIZ-a nakon raspodjele sredstava nema nikakav uvid na koji su se način utrošila ta sredstva, a dolazi i do toga da krajem godine ostanu mnoga neiskorištena sredstva jer ona nisu bila dobro raspoređena. A sve to zbog loše sastavljenih sadržaja programa rada i aktivnosti neke kulturne grupe. Stoga je potrebno, kako je rečeno, dati injekciju SIZ-u kulture da se ovim pitanjem ozbiljnije pozabavi, a ovu injekciju u vidu odgovornosti s puno prava može mu »dati« Socijalistički savez. Jer SIZ-a kulture mora da postane nosilac politike i organizacije prostora, a ne da bude samo u funkciji distributera sredstava. Osnovni mu je zadatak da pravovremeno traži od davaoca usluga konkretne i jasne programe te da prati njihovo realiziranje. Ovdje je isto tako važna uloga delegata iz udruženog rada koji u posljednje vrijeme pokazuje sve veću pasivnost. A znamo da udružen rad sigurno ima interesa za dobro kreirane kulturne programe jer za to namjenjuje svoja sredstva.

I da rezimiramo! Dobrom organizacijom rada obaju vijeća, davaoca i korisnika usluga u SIZ-u kulture, neće nam se dešavati da naša kulturno-umjetnička društva budu poznata i van granica naše zemlje, a da ih radni čovjek iz naše općine još nikada nije ni čuo ni vidio, pa ako nigdje drugdje onda u restoranu društvene prehrane ili u društvenom domu u mjesnim zajednicama.

Pripremila: Vlasta VIDOVIĆ

ELEKTRO RADIONICA
Miroslav Novački
DUGO SELO, VI. Nazora 22
IZVODI RADOVE:

- elektroinstalacije
- motore instalacije
- gromobranske instalacije
- održavanje i popravak svih vrsta elektroinstalacija
- vrši ispitivanja i mjerenja:
- otpora izolacije
- gromobranske instalacije
- zaštitna uzemljenja

GRAVIRANJE - UREZIVANJE U KAMEN

slova, portreta, ukrasa i sl. u radionicama i na terenu (grobju)
IVŠIĆ DIMITRIJE
GRAČEC, Zelinska 9
41271 Brckovljani

OBAVIJEŠT

U GORNJOJ GREDI 98 OTVORENA JE RADIONICA ZA POPRAVAK MOTORNIH PILA KOJA RADI SVAKOG RADNOG DANA OD 7 - 19 SATI.

GORICA

»GORICA« NA PROLJETNOM ZV

Ne ovogodišnjem proljetnom ZV »Gorica« se predstavila kolekcijom svojih proizvoda, koja predstavlja izvjesno osvježenje proizvodnog asortimana u pogledu novih dekora i boja.

Iako na izložbenoj ponudi nije bilo novih proizvoda, što sadašnje proizvodne mogućnosti »Gorice« ne dopuštaju, postojeća kolekcija izazvala je pažnju i interes korisnika »Goričnih« proizvoda.

TRI DESETLJEĆA S »GORICOM«

»Gorica je bila u daleko težoj situaciji, suočena s nestašicom materijala, ustegnuta ekonomskom blokadom infombirovske politike i krutom centralističkom upravom« — kaže Petar Volarević, radnik »Gorice«

Petar Volarević rođen je 1928. godine u selu Vid, kod Metkovića. Nakon odlaska u vojni rod, došao je u Zagreb, zaposlio se u »Gorici« i ostao do ovog časa kad razgovaram s njim povodom dodjeljivanja nagrade za vjernost. Da je živio s ovom tvornicom, s njezinim problemima i uspjesima u Zagrebu, tako i ovdje u Dugom Selu, vidljivo je na samom početku razgovora. Iznosi pregled značajnih događaja i godina, od 7. 12. 1950. kad je zasnovao radni odnos, do danas. Opisuje svoj rad u odjelu za izradu pločica, putokaza i kućnih brojeva, rad u emajlirnici na kotlu, rad u cinčaonici pokazujući ruku koja je osjetila opekotinu III stupnja. Od tada radi kao skladištar gotovih proizvoda — emajla. U nekoliko navrata, kao član Radničkog savjeta ili sindikalni povjerenik, neposredno pridonosi izgradnji samoupravnih odnosa. Dobitnik je Medalje rada. Govori o trenucima kad je »Gorica« bila u bezizlaznoj situaciji i načinu na koji su pronalazili izlaz, o ljudima koji su nesavladive poteškoće savladavali, gladovali i radili. Kod toga ističe rad i disciplinu, povećanje produktivnosti kao osnovu na kojoj možemo tražiti izlaz iz složene situacije. I na kraju dodaje: »Stanci i dogovori su potrebni, informiranje je korisno, ali je rad najvažniji.«

DAN »GORICE«

Ove godine navršava se 55-ta godišnjica rada i postojanja radne organizacije »Gorica« i 10-ta godišnjica preseljenja na sadašnju lokaciju u Dugo Selo. Taj jubilej, u čije su temelje utkane godine rada i odricanja, radnici »Gorice« obilježili su skromnije za razliku od prethodnih godina, s obzirom na postojeće mogućnosti koje su povezane s privrednim stanjem.

Tradicionalni susret umirovljenika i radnika »Gorice« održan je u subotu, 14. 5. o. g. Umirovljeni radnici sastaju se svake godine povodom Dana tvornice, prilikom čega običu radno pogone, provedu vrijeme u razgovoru i druženju, te se upoznaju sa sadašnjim stanjem radne organizacije u kojoj su proveli dio radnog vijeka.

Povodom tih jubileja dodijeljena su priznanja radnicima koji su proveli 10, 20 ili 30 godina u R. O. Posebna priznanja bit će dodijeljena poslovnim partnerima.

Na slici: umirovljenici obilaze radne pogone

Nada Kozić

OSTVARENI REZULTATI POSLOVANJA U PRVOM KVARTALU

U razdoblju od I-III ove godine u radnoj organizaciji »Gorica« proizvedeno je 1250 emajliranog posuda, što je za 4% manje u odnosu na isto razdoblje 1982. godine, i 2.558 tona emajla, što je također manje u odnosu na isto razdoblje prethodne godine, i u odnosu na plan za 7%.

Ostvareni ukupni prihod u jednom i u drugom OOUR-u veći je u odnosu na I kvartal prošle godine, ali je manji u odnosu na planirani. Ostvareni dohodak u OOUR-u Proizvodnja posuda iznosi 70 milijuna dinara, što je za 9% više u odnosu na isto razdoblje prethodne godine. OOUR Kemijska proizvodnja ostvario je dohodak u visini 39,2 mil. dinara, što je za 121% više u odnosu na prvi kvartal 1982. godine.

IZVOZ

Polazeći od neposredne potrebe i općeg društvenog interesa radna organizacija bila je orijentirana u svom poslovanju na povećanje izvoza. Udio izvoza u ukupnom prihodu u OOUR-u Proizvodnja posuda povećan je za oko 80% u odnosu na isto razdoblje prošle godine. U izvozu na konvertibilno tržište, uglavnom u SR Njemačkoj ostvareno je 39,4 mil. dinara, što je za 46% više nego u prvom kvartalu 1982. godine.

Međutim, privredne poteškoće s kojima je bio suočen drugi OOUR — Kemijska proizvodnja odrazile su se na smanjenje udjela izvoza u ukupnom prihodu. U prvom kvartalu OOUR je ostvario samo 42% od planiranog priliva, odnosno ostvario je 17,7 mil. dinara na konvertibilnom, i 4,7 mil. dinara na kirirškom tržištu, što je znatno manje u odnosu na isto razdoblje 1982. godine.

Iz ekonomskih pokazatelja vidljivo je da je radna organizacija »Gorica« u prvom kvartalu ove godine poslovala pozitivno, odnosno da je to razdoblje završila pozitivnim rezultatima, koji su, u nekim vidovima čak povoljniji u odnosu na rezultate ostvarene u istom razdoblju prethodne godine. Međutim, ostvareni rezultati nisu na razini planskih veličina, prema tome ne mogu biti zadovoljavajući.

OČEKIVANJA U NAREDNOM RAZDOBLJU

Složena situacija u poslovanju koja je bila prisutna u travnju i svibnju ne ulijeva nade da će rezultati poslovanja nakon drugog kvartala biti povoljniji. Naprotiv, očekuje se mnogo veće odstupanje od planiranih veličina, jer dolazi do značajnog odstupanja od proizvodnih i izvoznih programa, kako količinski tako i u pogledu asortimana. Takvo stanje uzrokovao je nedostatak lima potreb-

nih dimenzija, do čega je došlo zbog zakašnjenja isporuke toplo-valjane trake iz uvoza, koja se nalazi na hladnom valjanju u Željari Skopje, a nakon čega je došlo do pomicanja rokova dostižanja u »Gorici«. U takvim okolnostima radilo se djelomičnim kapacitetom i koristile su se količine lima koje su djelomično zadovoljavale potrebe proizvodnje. Osim lima, u OOUR-u Proizvodnja posuda osjeća se nedostatak cinka, zbog čega se proces cinčanja odvija s 50% kapaciteta.

I drugi OOUR — Kemijska proizvodnja suočen je s ništa manje složenom situacijom. Proizvodnja se ne odvija prema zacrtanim planovima, jer plasman na inozemnom tržištu nije osiguran. Prema tome, obaveze preuzete sklapanjem kompenzacijskih poslova, na osnovu čega su uvezeni određene količine sirovina, ne izvršavaju se u potpunosti, što će se vjerojatno, i to u težem obliku, odraziti na rezultate poslovanja nakon drugog kvartala.

ODRAZ NA ŽIVOTNI STANDARD RADNIKA

Radna organizacija suočena je s problemom nelikvidnosti, što se osjeća kod podmirivanja deviznih i dinarskih obaveza, kao i kod isplate osobnih dohoda. Isplata se osigurava, uglavnom na vrijeme, ali je izražen problem visine osobnih dohoda u uvjetima znatno brzog rasta životnih troškova, koji su u odnosu na prošlu godinu rasli za oko 30%, dok su osobni dohodi radnika »Gorice« porasli svega 10%.

Taj raskorak odražava se na životni standard radnika, što je naročito izraženo u ovakvim uvjetima poslovanja, kad radna organizacija ne može izdvojiti sredstva za neke vidove zajedničke potrošnje — npr. za naknade za godišnji odmor, za poslovanje odmarališta, za rekreaciju i slično, jer to ne dozvoljavaju ostvareni proizvodni rezultati u 1982. godini, a na čije su ostvarenje uglavnom utjecale složene okolnosti poslovanja. Takvo stanje direktno pogada najveći broj radnika iz neposredne proizvodnje, te izaziva nezadovoljstvo među njihovim redovima, koje je potencirano informacijom da su neke organizacije neprivrednih djelatnosti na području naše općine isplatile naknade za godišnji odmor svojih radnika. Iako je to u skladu sa zakonskim mogućnostima i samoupravnim pravima, u ovakvoj situaciji postavlja se načelno pitanje moralne i solidarne opravdanosti provođenja tih vidova zajedničke potrošnje u neprivrednim djelatnostima, u uvjetima kad se privreda bori za stabiliziranje svojih tokova i odriče se vidova potrošnje u tu svrhu, a što se najviše osjeća na standardu radnika.

Posjetili su »Goricu«...

Pripadnici snaga JNA — general-major Đujić Dušan iz Saveznog sekretarijata za ONO, predstavnici Gemizonske DPO općine Dugo Selo, posjetili su 21. IV o. g., radnu organizaciju »Gorica«. Nakon obilaska radnih pogona i upoznavanja s tehnološkim procesom proizvodnje posuda i emajla, gosti i domaćini zadržali su se u kraćem razgovoru.

Predsjednik SO Dugo Selo upoznao je predstavnike JNA s razvojem i sadašnjim životom općine u cjelini. U nastavku razgovora posjetitelji iz Beograda zainteresirali su se o stanju poljoprivredne proizvodnje na području općine, te o stanju privrede uopće, o korištenju radnog vremena, kretanju bolovanja i izostanaka, te o organiziranosti sistema ONO i DSZ u tvornici.

bog zaka-
e iz uvoza,
ju u želje-
do pomi-
tu. U ta-
čnim ka-
lima koje
be proiz-
voznica
zbog če-
kapaci-

voznica
n situaci-
a zacrt-
zemnom
obaveze
iskih po-
određene
u potpu-
tem obli-
a nakon

proble-
d podmi-
a, kao i
piata se
je izra-
daka u
nih tro-
godinu
oci rad-

ni stan-
o u ova-
a orga-
za neke
za nak-
nje od-
r to ne
rezultati
uglav-
lovanja
ni broj
e izazi-
lovima,
su ne-
osti na
ade za
je to u
a i sa-
ituaciji
i soli-
vidovat-
djelat-
pori za
e osje-

ni stan-
o u ova-
a orga-
za neke
za nak-
nje od-
r to ne
rezultati
uglav-
lovanja
ni broj
e izazi-
lovima,
su ne-
osti na
ade za
je to u
a i sa-
ituaciji
i soli-
vidovat-
djelat-
pori za
e osje-

ni stan-
o u ova-
a orga-
za neke
za nak-
nje od-
r to ne
rezultati
uglav-
lovanja
ni broj
e izazi-
lovima,
su ne-
osti na
ade za
je to u
a i sa-
ituaciji
i soli-
vidovat-
djelat-
pori za
e osje-

ni stan-
o u ova-
a orga-
za neke
za nak-
nje od-
r to ne
rezultati
uglav-
lovanja
ni broj
e izazi-
lovima,
su ne-
osti na
ade za
je to u
a i sa-
ituaciji
i soli-
vidovat-
djelat-
pori za
e osje-

ni stan-
o u ova-
a orga-
za neke
za nak-
nje od-
r to ne
rezultati
uglav-
lovanja
ni broj
e izazi-
lovima,
su ne-
osti na
ade za
je to u
a i sa-
ituaciji
i soli-
vidovat-
djelat-
pori za
e osje-

ni stan-
o u ova-
a orga-
za neke
za nak-
nje od-
r to ne
rezultati
uglav-
lovanja
ni broj
e izazi-
lovima,
su ne-
osti na
ade za
je to u
a i sa-
ituaciji
i soli-
vidovat-
djelat-
pori za
e osje-

ni stan-
o u ova-
a orga-
za neke
za nak-
nje od-
r to ne
rezultati
uglav-
lovanja
ni broj
e izazi-
lovima,
su ne-
osti na
ade za
je to u
a i sa-
ituaciji
i soli-
vidovat-
djelat-
pori za
e osje-

17. svibnja savezna
Štafeta mladosti
prošla je kroz
Dugo Selo.
Omladina, pioniri,
radni ljudi i
građani naše
općine svoje su
misli i odlučnosti
pridružili tisućama
istih od Triglava
do Đevđelije

Josip Mikordin donosi Štafetu na rukometno igralište u Dugom Selu.

Nevenka Antoljak odnosi štafetu

S TITOM
U
SRCU

Snimio: Jože Smrekar

Snimio: Jože Smrekar

ŠTAFETA MLADOSTI ZA TITA

Na teritoriju gdje se još vodio rat stajalo je u Proglasu. Štafeta će se prenosi od borca do borca da bi bila predata komandantima. I tako sve do slobodnog teritorija. Ali sloboda je stigla prije polaska Štafete.

Na svom putu prijateljstva, oduševljenosti i beskrajne ljubavi prema Titu, Štafeta mladosti, 17. svibnja ove godine zaustavila se za kratko u našoj općini, da bi građani naše općine svoju odlučnost silili u jedan veliki trajni zavjet, zavjet Titu i njegovoj besmrtnoj mladosti.

Mladi su pretrčali hiljade polja sretnog djetinjstva, ostavljajući za sobom gradilišta na kojima stvaramo nove radne pobjede. Štafetu mladosti na svečano ukrašenju tribinu donio je mladi radnik Kograpa, Josip Mihordin, iz OOSSO Nart Jalševac.

Štafeta mladosti, simbol trajnog zavjeta prema Titu i beskrajne ljubavi prema Covjeku i Drugu po treći puta neće iz svojih zlatnih njedara reći veliko Hvala. Ali ostaje toplo ljudsko hvala njegovom revolucijskom djelu.

Treća godina bez Tita, ali sa Titom. U svakoj našoj radnoj pobjedi i nastojanju za bolje sutra živi Tito.

Sa svečanosti je upućeno pozdravno pismo Predsjedništvu SFRJ i Predsjedništvu CK SKJ u kojem omladina, pioniri, radni ljudi i građani općine Dugo Selo izražavaju svoju spremnost da i dalje nastave Titovim putem, da grade bratstvo-jedinstvo, socijalističku samoupravu, nezavisnu i nesvrstanu Jugoslaviju.

Titovo grandiozno djelo i dalje će

nam biti inspiracija misao vodilja, naš put. Vrijeme je kratko, Štafeta mora dalje.

Sa svečane tribine Štafetu mladosti odnosi omladinka Nevenka Antoljak iz OOSSO Rugvica, da bi ju u Prečecu predala omladini Ivančić-Grada.

Štafeta je nastavila svoj put prema novim gradovima, selima... Beogradu, omladini i pionirima Titove zemlje.

M. B.

ZAJEDNIČKIM SNAGAMA MOŽEMO MNOGO!!

Da se zajedničkim snagama svih društvenih struktura može postići zaista mnogo i željeni cilj realizirati na najbolji mogući način pokazala je nedavna akcija u kojoj su učestvovali omladinci, izviđači, vojnici i građani, ukratko svi oni koji osjećaju potrebu da i kroz ovaj oblik rada doprinose izgradnji našeg društva.

24-tog travnja ove godine omladinci su pokušali učiniti ono što nisu učinili 1. travnja kada je na prigodan način trebalo obilježiti dan omladinskih radnih akcija.

Naime na sastanku OOSSO Dugo Selo-Zapad, 17. travnja, omladinci su odlučili da zajedničkim snagama pokušaju, barem koliko je to moguće urediti park Bratstva-jedinstva.

Ne samo u svojoj odluci, već i u njenoj realizaciji omladinci OOSSO Zapad nisu ostali usamljeni. Prijedlog je prihvaćen od strane svih društvenih struktura rajona Zapad pa i šire.

Tako je park Bratstva-jedinstva 24. travnja oživio. Omladinci, izviđači izviđačkog odreda "Stjepan Bobinec-Šumski", vojnici V. P. 8973/19 građani... svi na istom zadatku i sa istom željom, učiniti nešto što je korisno.

Dva sata provedena u društvu vršnjaka prošla su brzo, a pokoji žulj na mladim rukama već je davno zacijelio. Učinjeno je mnogo, odstranjeno je suvišno grmlje, odrezane suhe grane, poravnjena zemlja, ukratko park je (bar za kratko) dobio novo ruho.

Ne treba posebno naglašavati da je akcija učinjena upravo u pravi čas. Naime 30. travnja mladi vojnici Garnizona Dugo Selo, polagali su svečanu zakletvu. Stigli su roditelji, braća, djevojke iz Beograda, Celja, Sarajeva... Jugoslavija u malom, tako da je barem za tu priliku park izgledao ljepše. Pohvalno je i to što su radnici "Kograpa" odmah nakon čišćenja pokosili travu.

Ostaje još istočni dio parka koji će se isto tako urediti zajedničkim snagama.

No, da li je uredjenjem parka riješen problem čistoće našeg mjesta? Prvi korak bi morao biti već u okolini našeg življenja, dakle u dvorištima naših kuća. Svatko ispred svoje, samo par minuta i rezultat će biti veliki. Majsko toplo vrijeme zaista pruža za to izvrsne mogućnosti.

Ovakve akcije ne bi smjele ostati u ushim okvirima jednog rajona, jer u Dugom Selu zaista ima mnogo posla oko toga. Iz "trokuta" na ulazu u Cobovićevo ulicu jednostavno su "nestale" ruže koje su tu nekad bile. Nema većeg razloga da se one ponovo ne nađu tamo, samo treba malo volje. Kamenčić do kamenčića i evo mozaika!!!

M. B.

O PRVOM GLASU '83.

ŽIRI I PUBLIKA KONAČNO SU SE USAGLASILI

Nakon mnogo godina prelazni pobjednički pehar "Prvog glasa" Dugog Sela napustio je granice naše općine. U narednih godinu dana krasit će vitrine LIDIJE ASAMOVIC, učenice iz Zagreba. Pobjednicom "PRVOG GLASA '83" proglašili su 15-godišnju učenicu "Centra za kulturu i umjetnost" i članovi žirija i publika u dvorani. Mora se reći potpuno zasluženo. No, vratimo se malo unazad. Kao što ste mogli pročitati u prethodnom broju ovog lista, izgledalo je u početku, da će po broju ovogodišnje takmičenje biti rekordno. U igri je bilo čak 17 sudionica, no nakon nekih odustajanja i pjevačkih "integracija" brojka se svela na vrlo pogodnih 12 sudionica. Ulaznice za priredbu jednostavno su razgrabilje nekih 30-ak sati (!!!) nakon što su puštene u prodaju, tako da je dodano i 40-ak pomoćnih sjedala, a stajalice ulaznice prodavane su na blagajni kina "Preporod" uoči početka.

I, 28. IV u 19.35 h u dvorani kina "Preporod" više nije mogla niti igla pasti. Čak i to je, možda, previše blago rečeno, jer 520 ljudi u sali koja je sa 350 krcata, zaista je zastrašujuće. Bilo je stoga, zanimljivo promatrati lica izvođača koji su se, vireći iz pozornice, uvjerili da, uistinu, neće pjevati pred polupraznom dvoranom. O silnom interesu za ovo tradicionalno takmičenje svjedoči i činjenica, da se među publikom obreo i Borivoje Zimonja, urednik super-popularne radio "VELIKE GORICE" kao i mnogi drugi "radoznalci". I, uz obavezno zakašnjenje, počeo je, u opisanoj atmosferi "PRVI GLAS '83" Dugog Sela.

Vokalno-instrumentalni sastavi redoslijedom:

- VIS "KVAZARI" koje je publika vrlo dobro primila, solidno izvodi kompoziciju (što dokazuje 5. mjesto) "MI I GITARE", dostupnu mladim i starijim generacijama.

- VIS "PRODANE DUŠE", momci iz Zagreba svoje visoko 6. mjesto sigurno ne duguju naklonosti publike u kojoj ih nitko nije poznao. Njihova vlastita kompozicija "Daj mi da ti vjerujem" mogla je uz malo bolje interpretacije još bolje proći.

VIS "MRTVA STRAŽA" - ukratko, vrlo dobra interpretacija malo poznate pjesme "ON i njegov BMW". Momci će sigurno i sljedeće godine biti prisutni.

- VIS "VENTILATORI B. B.", prošlogodišnji pobjednici, u nešto okrnjenom sastavu prvo sve iznenaduju vrlo dobrom obradom narodne melodije "Hej, hej ca", a zatim sve to uprskaju nepotrebnim muzičkim dodatkom koji se očito nije svidio ni njihovim navijačima. U odnosu na prošlu godinu, dobili su neuporedivo manji broj glasova. Na prelazu od bendova k solistima vidjeli smo plesnu grupu "Točkice" koje su ove godine nastupale samostalno. Njihov pjevačko-plesni nastup bio je vrlo interesantan, no naš eurovizijski neuspjeh, pjesma "Halo-halo" očito baš nije oduševilo publiku. Nakon toga slijedi duet Bugarin Ksenija i D. rkan Irena s pjesmom "Ruže u snijegu", možda isuviše teškom za njihove glasovne mogućnosti, Rakić Snježana s pjesmom "Leo", te Rezo Sanja i "Camac na vodi". Svi dosad navedeni izvođači su zadovoljili vrlo solidnim interpretacijama. To se posebno odnosi na grupe koje su mnogi očekivali sa sumnjom, pokazalo se neopraznim. No, u skladu s poznatom izrekom, šećer je ipak na kraju. Svi oni koji su barem latimljivo, pratili probne nastupe izvođača bili su načisto s tim da će pitanje pobjednika biti riješeno među preostalim četvorkom. Podlino redom. Već samim odabirom pjesme "Ne bud me u ponoć", koja u njezinoj interpretaciji i s njezinom bojom glasa kuzetno liči originalu, Jadranka Murat postala je kandidat za jedno od najviših mjesta. Njen izvanredan vokalno-scenski nastup s pratećim duetom "Zrjezana prašina" to je samo potvrdio. No, odmah nakon nje na sceni je svim dobro poznati mladi kant-autor Miljenko Durić. Sve, od same melodije, "Iluzije jednog rokerca", preko odlične izvedbe i samog vizuelnog nastupa bilo je za najvišu ocjenu. Daleko bolje i od njegovog prošlogodišnjeg nastupa kad je osvojio treće mjesto. Lidija Asamović. Ako je netko razmišljao o tome može li jedan odličan pjevač osvojiti glasove publike za koju je nepoznat, ovo je bila prilika da se to provjeri. Sve ono što je pokazala na probama bilo je dosta i previše da kod konkurenata izazove respekt i da postane favorit broj jedan. Krhka 15-godišnja djevojka (djevojčica) s pomalo zbuđenim nastupom na sceni, pokazala je da stvarno zna

pjevati. Već nakon prvih taktova pjesme "Singing the rock'n' roll" u dvorani pjesak. Sve je jasno, ili barem djelomično jasno, jer još je preostao atraktivan nastup Suzane Eranović, koje je s popularnom melodijom Lope Brene "Dama iz Londona" izazvala buru u gledalištu. No, možda od prevelike treme Suzana je, na momente, "lovila" melodiju, što nije promaklo značajkom uhu žirija. Nastupila je nakon toga pauza radi prebrojavanja glasova. Publiku je za to vrijeme zabavljao orkestar garnizona JNA i ritmička grupa. Svi prisutni su mogli glasati na taj način, da na dobivenom listiću zaokruže tri izvođača. Ovoga puta je objektivno prevagnulo nad subjektivnim i rezultati glasanja su bili sljedeći:

- 1. LIDIJA ASAMOVIC 223 glasa
- 2. JADRANKA MURAT 202 glasa
- 3. SUZANA ERANOVIĆ 192 glasa

Žiri je nakon dužeg usaglašavanja donio sljedeću odluku:

- 1. LIDIJA ASAMOVIC
- 2. MILJENKO DURIC
- 3. JADRANKA MURAT

Dakle, nakon dugo godina žiri i publika su bili jedinstveni oko pitanja pobjednika. Prelazni pehar "otišao" je u Zagreb, a sljedeće će ga godine vratiti sama pobjednica kada bude, kako sama kaže neskrivajući oduševljenje, dolazila na "Prvi glas '84". Čestitke svim izvođačima i poziv da se i sljedeće godine okupe na istom mjestu.

Recimo još da je i ove godine "Prvi glas" organizirala Komisija za kulturu i informacije OK SSOH Dugo Selo u suradnji (i ovoga puta uspješnoj) s Centrom za kulturu Narodnog sveučilišta Dugo Selo i Garnizonom JNA Dugo Selo.

Ponovo se pokazalo, da Dugo Selo nema dovoljno velike i prikladne dvorane za slične priredbe. Za mjesto od 10 000 ljudi dvorana kapaciteta 350 mjesto je zaista smjerno malen kulturni prostor. A, o uvjetima koji su u dvorani vladali (zagušljivost) za vrijeme dvosatne priredbe bolje je i ne govoriti. Napomenimo, još da su priredbu odlično vodili Maja Duplić i Božo Grgošić. "Prvi glas '83" završio je uz pjesmu "Džuli", pa ostanimo u tom ritmu dogodine.

M. S.

— Josip je vrijedan radnik — rekli su njegovi drugovi

DVA NEZABORAVNA DOGAĐAJA U JEDNOM DANU

SRETAN BROJ

- 19

...MOŽDA JE PREVAGNULO TO ŠTO SAM I JA BIO BRAVAR

Josip Harcet predaje štafetu drugu Titu.

Rijetko se čovjeku dvije gotovo najznačajnije stvari u životu dešavaju isti dan. Malo je takvih sretnika. No, jedan od njih živi ovdje među nama, gotovo kao dokaz da je tako nešto zaista moguće stvarnost. Ime mu je Josip Harcet, rođen je 22. siječnja prve ratne godine 1941. u Dugom Selu. Radnik je tvornice «Janko Gređelj» iz Zagreba od 1959. godine, član SK od 1983. Bravar je po struci.

Što se to tako značajno desilo u životu ovog vrijednog radnika?

Slučaj je htio da onog dana kada smo imali dogovoren razgovor s njim sve bude u znaku broja 19. Bio je 19. svibanj, prošlo je točno 19 godina od dana kada je mladi 23-godišnji bravar iz pogona «Montaža parnih kotlova» saznao da će upravo on biti taj koji će na završnoj svečanosti proslave Dana mladosti u Beogradu predati drugu Titu štafetu palicu s pozdravima omladine i građana cijele Jugoslavije za njegov 52. rođendan. No njegova radost za samo nekoliko sati se udvostručila. Stigla je vijest da je dobio — sina.

— Da, toga dana kada sam saznao da ću predati Štafetu nije bilo sretnijeg čovjeka od mene. A tek kada mi je rečeno da mi se rodio sin, mojoj radosti nije bilo kraja. Ne znam koja me vijest više obradovala. Rekao bih svaka na svoj način. Kao sjećanje na taj dan, sinu sam dao ime Josip — po Titu i tako danas slavimo dva jubileja, 19. rođendan našeg sina i 19. godišnjicu jedne nezaboravne uspomene.

NAŠI ZAVJETI TITU

I ove godine mladi prelaze tisuće kilometara noseći štafetu palicu sa zavjetima našeg zajedništva, naše mladosti i želju da nastavimo Titovim putem, pamtimmo njegove poruke i čuvamo bratstvo i jedinstvo.

Cetvrti puta će Dan mladosti biti dočekan i proslavljen bez Tita, ali zato ništa manje dostojanstven, gordo i ponosno nego onda kada je on bio s nama. U godini jubileja, 40. godišnjice Prve konferencije USAOH-a, 40. godišnjice Drugog zasjedanja AVNOJ-a i ZAVNOH-a i 40. godišnjice velikih epopeja Neretve i Sutjeske, Štafeta je 28. ožujka krenula iz Zadra da bi nošena tisućama ruku mladih 25. svibnja stigla u Beograd, prošavši kroz sve naše republike i pokrajine.

No, sjetimo se još jednog datuma, ne manje značajnog. Saopćenje koje je dalo Odjeljenje za fiskulturu Centralnog odbora USAOJ-a da organizira štafetu trčanje omladinaca iz svih krajeva Jugoslavije koji će donijeti u Beograd palice sa čestitkama za rođendan maršalu Titu objavljeno je 19. svibnja 1945. godine. Dakle, točno prije 39 godina.

Razgovaramo s Josipom Harcetom u njegovoj kući u Cobovićevoj ulici u Dugom Selu, dok se iz druge sobe čuju razdragani glasovi koji nedvojbeno govore da se ovdje nešto veliko proslavlja.

KOCKA JE HTJELA...

Kako je uopće došlo do toga da upravo Vi budete posljednji nosilac Titove štafete?

— Ja sam bio radnik tvornice «Janko Gređelj», po zanimanju strojobravar, bio sam aktivan omladinac još ovdje u Dugom Selu od 1958. godine, a kada sam došao u «Janko Gređelj» odmah sam se uključio u rad Omladinske organizacije,

što mi je i bila dužnost. Te, 1984. godine Hrvatska je bila na redu da odredi nosioce Štafete, odnosno omladinca koji će štafetu palicu predati maršalu Titu u Beogradu. U najuži izbor ušla su četiri kandidata među kojima sam bio i ja. Eto, rekao bih kocka je htjela da upravo ja budem taj, no, možda je prevagnulo to što sam i ja kao drug Tito bio bravar, jer su ostali kandidati bili drugih zanimanja, jedan je bio inženjer, drugi tehničar, a onaj treći je radio u OK SSOH.

Kako ste doživjeli te, rekla bih nezaboravne trenutke? Što je to značilo za vas?

— Onog trenutka kada sam to saznao gotovo da nisam mogao vjerovati. Poslije kada sam se malo sabrao i kada je došlo i službeno saopćenje, kada su počeli dolaziti novinari i fotoreporteri da me slikaju na radnom mjestu morao sam vjerovati. Bio sam strahovito uzbuđen i tek kada sam pročitao u novinama svoje ime znao sam da je istina.

GLEDAO SAM TITU U ČELO

Kako su se događaji dalje razvijali? Prije no što ste došli na stadion JNA u Beogradu, 25. svibnja, mnogo se toga dogodilo. Bili ste i na primanju kod druga Tita.

— Da, bio sam kod njega na primanju, ali mi je sada nemoguće toliko slikovito opisati ono što se dešavalo. Došao sam u Beograd dva dana prije da bih malo trenirao trčanje po stepenicama koje su vibracije i bilo je zaista komplicirano uskladiti korake jer je u protivnom postojala opasnost da padnem.

Za mene je bio zadužen jedan drug, major po činu koji me je neprestano «čuvao». Bez njega nisam mogao samostalno napraviti ni jedan korak.

No, kada sam već jednom došao na stadion u tu masu od 50.000 ljudi koji su stvarali fantastičnu atmosferu, počeo sam se znojiti. Ruke su mi bile mokre čelo orošeno, a niz kičmu mi je u laganom mlazu tekao znoj. Točno u pola pet predsjednik je došao na stadion. Ja sam s onim drugom čekao svoj trenutak u podnožju stadiona, točno suprotno od lode druga Tita. Svi smo ustali i pozdravili ga. Odmah poslije toga počeo je slet.

U prvoj točki nastupili su mladi iz Niša, a onda su djevojčice od 13—14 godina donijele Štafetu na centar stadiona. Ja sam trčao prema njima i kada sam uzeo onu Štafetu u ruke, mislim tog trena, da me netko upitao kako se zovem i odakle sam, ništa ne bih znao. Jedini cilj mi je bio da dodem do gore. No, sabrao sam se vrlo brzo, pretrčao stepenice i kada sam došao pred predsjednika, gledao sam ga u čelo, ne o uči. Tek kada sam rekao «Druže Tito», sjetio sam se teksta i izdeklarirao ga bez greške, predao štafetu, vratio se stepenicama natrag i tek onda su mi noge zadrhtale. Onaj drug me uhvatio pod ruku a ja sam tražio čašu vode. Zatim sam oko stadiona otišao u Titovu lodu i zajedno s njim gledao nastavak programa. To večer, oko 8 sati došao sam u Izvršno vijeće Jugoslavije na prijem. Tito je stigao u pola devet i petnaestak minuta poslije zvao me k sebi za stol, da sjednem pred njega, da porazgovaramo.

Od druga Tita ste dobili i neki poklon! — Da, običaj je da svaki nosilac Štafete dobije zlatni sat s posvetom predsjednika Tita.

KAO DA SE POZNAJEMO GODINAMA

Kako ste Tita doživjeli kao čovjeka?

— S njim se moglo razgovarati kao i sa bilo kojim drugim čovjekom, kao da se poznajete godinama. On je odmah primijetio ako sam ja počeo mucati, prekinuo je dotadašnju temu i počeo pričati šale i viceve. Pričao je o dogovrštinama iz rata i tek kada je vidio da sam se ja sabrao, počeo smijati i kada je popustila trema, pitao me o mom radnom mjestu i tako. Rekao mi je da zna gdje je Dugo Selo jer se više puta vozio ovim putem.

Da li ste poslije toga još koji puta imali priliku da se sastanete s njim?

— Ne, poslije te svečane večere nikada više nisam bio s njim u društvu. Jedino smo se 1970. godine svi mi koji smo do tada predavali Titu štafetu sastali u RT Beograd.

Kako je vaša sredina primila vijest da ćete vi predati štafetu?

— U «Janku Gređelju» su svi moji drugovi tvrdili da sam dobar radnik. Ja ne znam da li sam bio ili ne, oni su tako govorili. Bili su sretni. Naravno oni u Montaži parnih lokomotiva, gdje sam ja radio. Dugoselci su bili također sretni. Barem sam ja tako osjećao.

BILI SMO ZADOVOLJNIJI

Pokušajte se prisjetiti one vaše generacije omladine pa je usporedite s ovom današnjom. Postoji li tu neka razlika? Za svaku bivšu generaciju obično se kaže da je bila bolja od ove sadašnje. Koliko je u tome istine?

— Bio sam dugogodišnji predsjednik omladine u «Gređelju». Imam iskustva. Bio sam sekretar omladine željezničke industrije Jugoslavije, dvije godine. Nekako mi se čini, nismo imali mnogo, ali smo bili mnogo zadovoljniji. Čini mi se da je bilo više kompaktnosti, više smo se poštivali. Danas je to drugačije, možda je način života drugačiji, ne znam. Ne možemo reći da je današnja omladina loša, ali je treba odgajati u pravom duhu i onda neće biti nikakvih problema.

Da li ste još uvijek društveno aktivni?

— Čovjek koji je naučio društveno raditi teško može s tim prekinuti. Bio sam i predsjednik sindikata tvornice «Janko Gređelj», u «Dinamu» sam radio šest godina kao predsjednik Komisije za rad s omladinom i još dosta toga. Uglavnom, više sam bio na sastancima no kod kuće. I danas još uvijek radim, već 8 godina sam tajnik SIZ-a za odmor i rekreaciju u općini Dubrava u Zagrebu. Sada ću se konačno nakon 8 godina riješiti te dužnosti.

VINOGRAD — HOBI

Bavite li se sportom? Nekada ste bili aktivni nogometaš i kuglač.

— Sada samo kuglam u tvorničkom klubu. Neko vrijeme sam kuglao u Dugom Selu, ali sam se opet vratio u «Gređelj».

Imate li neki hobi?

— Hobi mi je rad u vinogradu. Ostavljamo našeg sugovornika, već pomalo umornog od priče, da se pridruži slavju i odlazimo uvjereni da neka sretna zvijezda ipak negdje postoji samo je svojim radom treba pronaći.

Pekera Smiljana

Dugoselska

SAVJETOVANJE PROSVJETNIH RADNIKA

OK SSRNH Dugo Selo i SIZ-e odgoja i osnovnog obrazovanja općine organizirale su savjetovanje za prosvjetne radnike općine Dugo Selo. Održana su dva predavanja. Božo Stanić, zamjenik predsjednika Republičkog komiteta za prosvjetu, kulturu, fizičku i tehničku kulturu govorio je o aktualnim pitanjima i odgoju i osnovnom obrazovanju. Među ostalim čuli smo da je u 1982. godini u Hrvatskoj izgrađeno 180 novih škola, 460 je adaptirano, dograđeno je 2000 novih učionica i izgrađeno 2500 stanova za prosvjetne radnike, te 260 objekata u predškolskom odgoju. 1983. godina donijela je daljnja ograničenja investicija, no prosvjetni organi u Republici traže da se ne zatvaraju investicije u odgoju i obrazovanju, jer su velike potrebe za školskim prostorom i prostorima za predškolski odgoj djece. Ova problematika postoji i u našoj općini pa je vjerojatno da ćemo školski i vrtićki prostor ipak proširiti sa sredstvima koja imamo.

Drug Stanić je posebno naglasio da više pažnje treba posvetiti slobodnim aktivnostima i učeničkim društvima.

Predavanje je održao i drug Marko Soldo, savjetnik u Republici za zajednički odgoj i osnovnog obrazovanja. On je govorio o programu rada škole kao osnovici za stjecanje i raspodjelu dohotka, tj. o društveno-ekonomskim odnosima u obrazovanju. Zapravo, SIZ-a odgoja i osnovnog obrazovanja dužna je utvrditi općinski pedagoški standard, koji ne smije biti niži od republičkog pedagoškog standarda. Za sada kod nas je standard u obrazovanju ipak niži. Posebno se govorilo o upisu 6-godišnjaka u I razred osnovnih škola. Koliko prostora toliko upisa će biti.

Među dobitnicima ovogodišnje diplome i plakete oslobođenja općine Dugo Selo, koju dodjeljuje Općinski Savez udruženja boraca narodnooslobodilačkog rata, je i učenica VIII b razreda osnovne škole - Posavski partizanski odred - Rujnica, Snježana Škarjan iz Ivanje Reke. Snježana je ovo visoko priznanje dobila za svoj literarni rad, odnosno sastav pod nazivom -Pred spomenikom palih boraca u Oborovu-.

Porazgovarali smo sa ovom odličnom učenicom, koja inače voli pisati sastave, što potvrđuje i njena petica iz hrvatsko-srpskog jezika.

Kako je nastala inspiracija za ovaj tvoj sastav?

- Kao član svoje literarne sekcije, bila sam na ovogodišnjoj proslavi posvećenoj godišnjici Oborovske bitke. Dok sam promatrala onaj divan spomenik palim borcima, razmišljala sam o hrabrosti i patnjama tih junaka i o strahotama rata kroz koje su sve prolazili, da bi na ovom mjestu pali za slobodu. Nakon toga smo na satu hrvatskog dobili zadatak da pišemo

SNJEŽANI- NO NAJDRAŽE PRIZNANJE

sastav na temu narodnooslobodilačkog rata, a ja sam se odmah odlučila da pišem o ratu i borcima kojima je podignut spomenik u Oborovu. A kada sam čula da je i moj sastav proglašen za dobitnika ove nagrade, bila sam jako uzbuđena, pa čak nisam odmah ni povjerovala.

Snježana svoje slobodno vrijeme provodi čitajući knjige koje uglavnom posuđuje iz svoje školske knjižnice. Član je, školske literarne sekcije, a od sportova najviše voli igrati košarku. Pored ovoga ona je mamina desna ruka u obavljanju kućanskih poslova. Njen najdraži predmet u školi je engleski jezik, a s tim u vezi je i njena odluka za upis u srednju školu.

- Željela bih se upisati u centar za kulturu i strane jezike u Križanićevoj ulici, i nadam se da ću biti primljena. Jer bih nakon te škole nastavila studirati engleski, jer mi je želja da budem nastavnik, odnosno profesor engleskog jezika. Budućnost ove mlade i simpatične djevojke, posvećen je dakle, usavršavanju engleskog jezika, ali ona će i dalje, kako kaže, pisati literarne radove, jer ova visoka nagrada joj daje veliko obrabrenje i podsticaj za marljiv rad i učenje.

Vlasta VIDOVIĆ

NOVI VIŠI VATROGASNI OFICIR

Centar za stručno obrazovanje vatrogasnih kadrova iz Zagreba organizirao je i ove godine seminar za stjecanje čina višeg vatrogasnog oficira - najvišeg čina među vatrogasnim kadrovima. Vatrogasni savez naše općine ovom je prilikom delegirao trojicu oficira i to braću Kašnar iz Dugog Sela i Franju Barlovića iz Ivanje Reke. Sam seminar trajao je 8 dana, dok su cjelokupna obuka i vježbe trajale od početka nove godine pa do polovine mjeseca svibnja. Po završetku seminara polaznici su za stjecanje čina za višeg vatrogasnog oficira trebali napraviti svoj stručni rad, s jednom od tema sa seminara.

Kao što smo naveli, jedan od trojice naših predstavnika, dosadašnji oficir, bio je i Franjo Barlović iz dobrovoljnog vatrogasnog društva Ivanja Reka, koji u ovom društvu obavlja funkciju komandanta vatrogasnog društva, komandir je VI požarnog rajona od Ivanje Reke do Narta, a ujedno je član predsjedništva štaba Vatrogasnog saveza općine Dugo Selo. Po zanimanju je vodoinstalatler, a zaposlen je u radnoj organizaciji -Toplota- u Zagrebu, što znači da se aktivnostima u DVD-u bavi volonterski.

I on je ovu obuku završio veoma uspješno, a njegov stručni rad ocijenjen je najvišom ocjenom. Tema njegovog stručnog rada bila je -Plan zaštite od požara mjesne zajednice Ivanja Reka-. Ovim planom veoma stručno i tehnički rješanim mjerama protupožarne zaštite, moći će se na-

dopuniti postojeći plan zaštite mjesne zajednice od požara. Stoga je potrebno napominjati kolika je ovo korist za ovako veliku mjesnu zajednicu koja ima nekoliko društvenih objekata od zajedničkog interesa, za koje se u planu trebaju predvidjeti mjere zaštite od požara izazvanog na bilo koji način.

ŠKOLOVANJE VATROGASNIH KADROVA OD VELIKOG JE ZNAČAJA

Školovanjem ovakvih kadrova DVD Ivanja Reka ostvaruje jedan od svojih prioritetnih zadataka - osposobljavanje kadrova, što je od velikog značaja što se tiče protupožarne zaštite u mjesnoj zajednici a i šire. DVD inače broji 35 članova od čega su 21 ispitani vatrogasci, 4 podoficira, 3 oficira i evo sada uspješnom obukom Franje Barlovića društvo ima i višeg oficira.

Pored ostalog, DVD postavilo je u svoj zadatak i trajno osposobljavanje mladih kadrova iz redova omladine. Jer osposobljavanje vatrogasaca namijenjeno je osposobljavanju ljudi kako bi znanje mogli iskoristiti u svim situacijama i pravilno propagirati protupožarnu zaštitu u naselju i na radnom mjestu. U našem socijalističkom društvu vatrogasna služba ima veoma važnu ulogu. Dobrovoljna vatrogasna društva, profesionalne vatrogasne jedinice i vatrogasni savezi organizirani su i djeluju kao stručne vatrogasne organi-

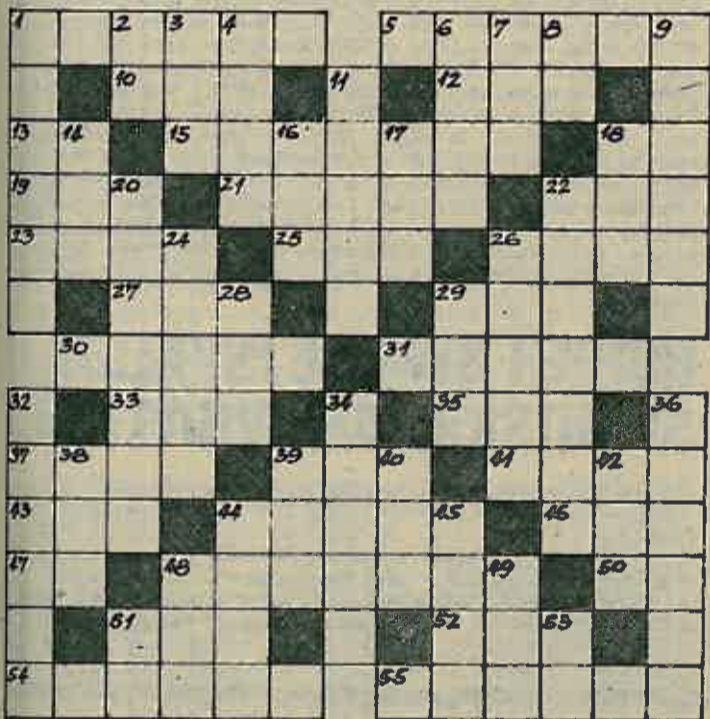
zacije, a kao službe su u djelatnosti zaštite od požara, te im stoga pripada i značajno mjesto u sistemu društvene samozaštite i općenarodne obrane, u čuvanju i spašavanju ljudskih života i imovine od požara, i drugih elementarnih nepogoda. Vatrogasna društva se osnivaju uvijek za određeno područje za okvire neke organizacije udruženog rada ili mjesne zajednice.

Pored ovoga cjelokupna organizacija protupožarne zaštite kao i sve snage vatrogastva, sastavni su dio općeg sistema u spašavanju ljudi i materijalnih dobara od ratnih djelovanja i prirodnih nesreća. U ratnim uvjetima je i kod elementarnih nepogoda, vatrogasna jedinica direktno pod komandom štaba civilne zaštite, pa su dakle vatrogasne jedinice i poluvojne jedinice.

Osposobljavanjem što većega broja ispitanih stručnih vatrogasnih kadrova, moći će se u datom momentu otkloniti nepoželjne vatrene stihije, gdje su ovakvi kadrovi od neprocjenjive vrijednosti.

Svaki novi osposobljeni viši vatrogasni oficir veliki je plus za nas, pa stoga vjerujemo da će se sa ovakvom akcijom osposobljavanja i nadalje nastaviti.

Tekst i snimak:
Vlasta VIDOVIĆ

KRIŽALJKA

VODORAVNO:

1. slap u obliku stepenica, 5. smočnica, 10. termin, 12. redni broj, 13. lola, 15. razborit, razuman, 18. auto oznaka Rijeke, 19. cjelokupno, 21. sajam, 22. crna ptica pjevica, 23. rijeka u Vojvodini, kod Titala utječe u Dunav, 25. vrata konjskog hoda, 26. dio grada tijela, 27. zemljište, 29. krovna ljepenka, 30. tar, 31. sjedalo za više osoba - čekaonica, 33. dadilja, odgojiteljica, 35. uzvik nestrojenja, 37. naša ptica selica, 39. Posao, radnja, 41. općinsko područje (turc.); 43. žensko ime, 44. poslije određenog vremena, 46. muško ime, 47. začim jelu, 48. veće kompozicije, 50. znak za američki, 51. dio čizme, 52. makedonsko narodno kolo, 54. starogrčki junak, 55. kost.

OKOMITO:

1. žensko ime, 2. mjera za površinu, 3. domaće govedo, 4. stara mjera za tekućinu, 6. mator, 7. bodljika, 8. upišite A!, 9. likar od anisa, 11. dio puške, 14. pokazna zamjenica, 16. glasanje patke, 17. tren, moment, 18. cigarin, 20. povisani dio pozornice, 22. gorski masiv koji se pruža iz Rumunjske u SSSR, 24. muško ime, 26. reumatizam, 28. pokazna zamjenica, 29. zemljišta, 32. liver, 34. ptica selica, 36. sol kromne kiseline, 38. pokazna zamjenica, 39. prijevremen, 40. donji dio posude, množ., 42. starozidovski kralj, 44. krmnatla, 45. dio kopna okružen vodom, 46. blato, 49. dugi vremenski termin, množ., 51. auto oznaka Siska, 53. Oliver, skr.

TUŽNO SJEĆANJE

na dragog i voljenog

JOZU PENIĆ

24. 5. 82. - 24. 5. 83.

Prošla je godina dana neizrecive tuge i boli. Ostaje samo gorka istina da si bio dobar i plemenit čovjek kojega ćemo vječno voljeti. Hvala svima koji Te se sjećaju i posjećuju Tvoj tihi dom.

S tugom u srcima:
supruga, djeca, sestra, punica
i ostala tugujuća rodbina

TUŽNO SJEĆANJE

na voljenog kćerku i sina
DRAGIĆU KALAICA

GALEČIĆ ZVONKA

28. 5. 1978. - 28. 5. 1983.

Prošlo je tužnih pet godina u našem životu od dana kada Vas je okrutna sudbina otrgla iz našeg zagrijaja u najljepšem cvijetu Vaše mladosti.

Hvala svima koji Vas se sjećaju
Vječno ćemo žaliti za Vama.

Roditelji, braća
i ostala tugujuća rodbina

13. SVIBANJ – DAN SLUŽBE SIGURNOSTI

Revolucionarni kontinuitet razvika naše sigurnosti i, prije svega, njen općenarodni karakter od samog nastanka, osnovno su obilježje i karakteristika svih stručnih službi i organa koji se bave poslovima sigurnosti. Zato i sada kada smo obilježili trideset i devetu obljetnicu, možemo reći da su sigurnost i samozaštita sastavni dio i potreba svih naših daljih revolucionarnih napora u borbi za samoupravno socijalističko društvo, a posebno za njegove pripreme za obranu zemlje. Oružane snage su dio ukupnog, jedinstvenog sistema općenarodne obrane. Samozaštita u oružanim snagama je dio društvene samozaštite kao idejno-političkog koncepta i osnovne sigurnosti našeg društva, te se

ona integrira u jedinstven sistem društvene samozaštite kao dio samoupravnih društvenih odnosa i predstavljaju trajnu, sveobuhvatnu i organiziranu samozaštitu i aktivnost cjelokupnog društva i svih njegovih činilaca na tom polju. Sigurnost i samozaštita u oružanim snagama zasnivaju se na principima da su svi njeni pripadnici jedinstven samozaštiti sistem, u čemu imaju pravo i obavezu, da u sklopu svojih obaveza i ovlaštenja, preduzimaju mjere samozaštite. U tom duhu se pripadnici oružanih snaga stalno i neprekidno obučavaju i osposobljavaju u pravovremenom i efikasnom djelovanju. Pri svemu tome, u nastavnom procesu se koriste bogata iskustva iz narodnooslobodilačkog rata, u kom su sigurnost i samozaštita počivale prije svega na visokoj budnosti i svijesti svakog borca i starješine. Samo na taj način sigurnost i samozaštita postat će usvojen odnos, način ponašanja svih pripadnika oružanih snaga i integralni dio svakodnevnog života i rada u svim oblastima njihove djelatnosti.

Pripadnici kasarne »Zagrebačkog partizanskog odreda« u Dugom Selu, su 13. svibnja – Dan službe sigurnosti obilježili nizom kulturnih i sportskih manifestacija. Uspostavljen je i kontakt sa Obrazovnim centrom republičkog SUP-a u Zagrebu koji obećava tokom cijele godine bogatu suradnju pripadnika kasarne »Zagrebačkog partizan-

skog odreda« Dugo Selo i pripadnika Obrazovnog centra republičkog SUP-a u Zagrebu. Povodom Dana službe sigurnosti, drug Zvonimir Roso – viši inspektor i nastavnik na Višoj školi za unutrašnje poslove obrazovnog centra republičkog SUP-a SR Hrvatske, održao je vojnicima predavanje o historijskom razvoju službe sigurnosti u NOR-u i poslijeratnoj izgradnji i socijalističkoj revoluciji, s težištem na razvoj i zadatke službe sigurnosti danas. Drug Zvonimir Roso je posebno govorio o mogućnostima upisa i sistemu školovanja u obrazovnom centru republičkog SUP-a, tako da se nakon njegovog predavanja dio vojnika interesirao i šire o upisu i mogućnosti školovanja. C. M.

LJETO NA DUGOSELSKI NAČIN

DA POČRNIŠTE A NE IZGORITE!!

Velike vrućine ovih dana, najavile su skoro ljetnu groznicu... gdje da provedemo svoje slobodne dane, gdje da se malo osvježimo, gdje da provedemo večer... ako još odlika nije »pala« pročitate ove naše male savjete.

Istina je da i nismo naučeni na nekakve vrste zabave i zanimljive sadržaje tokom cijele godine, a kamoli za vrijeme ljeta kad su najpotrebniji. No mišljenja smo da će ovo ljeto učiniti mali izuzetak. Podimo od činjenice da ste u Dugom Selu a želite sadržajno praveći slobodan dan. Okupali biste se. Ako ste dobar plivač, a vožnja biciklom vam predstavlja zadovoljstvo, otidite na popularno dugoselsko more »Marinu«. Iako je vožnja biciklom zdrava, radije ćete se prošetati do Martin brega do rekreacionog centra koji je sada u privatnom vlasništvu, okupati se u bazenu, odigrati partiju mini-golfa, prošetati po trim-stazi, odigrati partiju tenisa ili ako ne znate igrati tenis upisati se u školu tenisa organiziranu u sklopu rekreacionog centra »Martin breg«. Okupani ili ne, možda ipak želite ludo provesti ljetnu večer, ništa lakše od toga. Počele su pjesne večeri na terasi Doma JNA. Sastav garnizona JNA dobro uvježban, priređuje pravi koktel pjesama za sve uzraste. Svake subote u Omladinskom klubu »3s« muzička slušaona, ako je baš te subote muzika koju volite, dodite, slušaona počinje u 19 sati.

Uz još nekoliko privatnih ugostiteljskih objekata bio bi to ljetni sadržaj dugoselakog kraja.

Mjesna organizacija »NAŠA DJECA« Dugo Selo organizira ljetovanje djece i omladine u Velom Lošinj. Kapacitet odmarališta je 50 ležajeva a organizirano ljetovanje provodit će se kroz šest smjena. Uz raznorazne organizacije aktivnosti za djecu spomenimo ovogodišnju školu plivanja za početnike pod vodstvom stručne osobe.

Najavljene su i novine u kadrovskoj organizaciji odmarališta. U razgovoru sa novoizabranim predsjednikom društva »Naša djeca« drugom Ivicom Grgošićem saznali smo da su povećani honorari za sezonski rad u odmaralištu, te da se novine u kadrovskoj organizaciji odnose prvenstveno na upravitelja odmarališta, naime poučeni lošim iskustvom u proteklih godinama, odlučeno je da svaka smjena ima svog upravitelja.

Uzevši u obzir geografski položaj otoka Cres i Lošinja, te vrlo blagu i povoljnu klimu, a i cijene pansiona u privatnom i društvenom smještaju, cijena ljetovanja u odmaralištu je više nego povoljna.

Ne želimo nametnuti vlastiti dojam, ali spomenimo još samo da odmaralište neprekidno radi od 1955. godine, i apsolutni je izuzetak u organiziranom ljetovanju djece i omladine Dugog Sela.

SURADNJA NA SAMOZAŠTITNIM AKTIVNOSTIMA

Delegacija OOCK Dugo Selo u sastavu Tukec Mirko, predsjednik klubova tikaša, Cvijanović dr Vjekoslav, predsjednik OOCK Dugo Selo, Horvatić dr Ivan, predsjednik Komisije za zaštitu i unapređenje zdravlja, Stijelja Marija, predsjednik Sekcije za društveno okupljanje i zaštitu invalidnih osoba, Pjevac Dragica, tajnik OOCK Dugo Selo te predstavnici klubova tikaša Panian Verica iz Leprovice, Maček Kata iz Obedlaca, Hrdan Darko, Koprta Marko i Cimaš Mijo iz Ježeva Marenić Slavica iz Grede Dugoselake, Kokot Ivan iz Dugog Sela – Istok i Brbot Petar, prisustvovala je godišnjoj skupštini Kluba za borbu protiv visokog krvnog tlaka MZ Svarca – Karlovac 11. 5. 1983. godine. U radu skupštine učestvovali su uz Kovačević dr Josipa pionira samozaštite u Karlovcu, dr Paunović, doc. dr Dragutin Novosel, zdravstveni radnici Karlovca i Zagreba, a aktivno učesće uzeli su i članovi naše delegacije. OK SSRN Karlovac prati sa ponosom aktivnosti na samozaštiti što je na ovoj skupštini i izneseno, a kao takvo prezentirano i široj javnosti. Ova aktivnost zapažena je i u jugoslavenskim razmjerima, tako da je dio Krajerove komisije povodom jubileja i samozaštiti aktivnosti Karlovca održala okrugli stol radi boljeg upoznavanja sa metodama i uspjesima u preveniranju posljedica kroničnih bolesti.

D. P.

USPJEH SEKCIJE INVALIDA U SPORTSKIM AKTIVNOSTIMA

Članovi Sekcije invalida natjecali su se u stolnom tenisu i pikadu u Zagrebu 23. 4. 1983. godine i zauzeli prvo mjesto u ukupnom plasmanu.

Takmičenje u streljaštvu održano je 9. 05. 1983. u Zagrebu po grupacijama i osvojena su dva druga mjesta i jedno treće.

Poželimo natjecateljima koji učestvuju na Republičkom takmičenju u stolnom tenisu 21. 05. 1983. u Zagrebu, mnogo uspjeha.

S. M.

LJETOVANJE U VELOM LOŠINJU

MJESNA ORGANIZACIJA DRUŠTVA »NAŠA DJECA« DUGO SELO organizira ljetovanje djece, omladine u ljetovalištu u Velom Lošinj u smjenama kako slijedi:

I smjena od 15. 6. do 30. 6. 1983.

Ljetuju djeca dječjeg vrtića »Marica Robić Keber« iz Dugog Sela i djeca predškolskog uzrasta.

II smjena od 30. 6. do 15. 7. 1983.

Ljetuju djeca osnovnih škola od I do IV razreda

III smjena od 15. 7. do 30. 7. 1983.

Ljetuju djeca osnovnih škola od V do VIII razreda

IV smjena od 30. 7. do 15. 8. 1983.

Ljetuju učenici srednjih škola i studenti koji žive na području općine Dugo Selo

V smjena od 15. 8. do 25. 8. 1983.

Ljetuju radnici u organizaciji OV Saveza sindikata D. S.

VI smjena od 25. 8. 1983. do 10. 9. 1983.

Ljetuju odrasli i ostali zainteresirani.

Troškove puta u iznosu 750,00 dinara po osobi, snose sudionici sami.

Troškovi ljetovanja iznose:

DJECA 0–3 godine 110,00 dnevno DJECA od 7 godina 320,00 dnevno

DJECA 3–7 godina 220,00 dnevno ODRASLI 500,00 dnevno

Učenici srednjih škola i studenti dužni su uz prijavu za ljetovanje predložiti pismeni dokument iz kojeg je vidljivo da su redovni polaznici određene škole ili fakulteta.

Prije polaska na ljetovanje za sve sudionike obavezan je liječnički pregled koji će se vršiti u Domu zdravlja Dugo Selo. Troškove pregleda snose sudionici ljetovanja sami.

Prijave za ljetovanje podnose se isključivo u Mjesnoj zajednici Dugo Selo, Ulica braće Cobovića 5, svaki utorak i četvrtak od 18–19 sati počevši od 2. 6. 1983. do 30. 6. 1983. početkom 7. mjeseca i 8. mjeseca u navedene dane. Prijave za ljetovanje se vrše na temelju uplate za navedene smjene najkasnije 10 dana prije polaska smjene uz predočenje u navedenom mjestu.

PREDSEDNIŠTVO MO DRUŠTVA NAŠA DJECA DUGO SELO

MJESNA ORGANIZACIJA DRUŠTVA »NAŠA DJECA« DUGO SELO objavljuje potrebe za poslove i radne zadatke u ljetovalištu društva u Velom Lošinj za razdoblje od 15. 6. do 10. 9. 1983.

1. GLAVNA KUJARICA – 1 izvršitelj
Uvjeti: KV, PKV kuharica s radnim iskustvom. Naknada za rad 500,00 dnevno.
2. POMOĆNA KUJARICA – 2 izvršitelja
Uvjeti: KV, PKV ili NKV kuharica, s ili bez radnog iskustva. Naknada za rad 400,00 dnevno.
3. EKONOM-DOMAR – 1 izvršitelj
Uvjeti: SSS, NSS, snalažljivost u nabavljanju prehrambenih artikala i poznavanje sitnijih zanatskih radova za održavanje ljetovališta. Naknada za rad 400,00 dnevno.
4. UČITELJ PLIVANJA – 1 izvršitelj
Uvjeti: VSS, VSS fizičke kulture
Naknada 300,00 dnevno.
5. ODGAJATELJ – više izvršitelja
Uvjeti: pedagoški radnici, škola pedagoškog smjera, medicinskog smjera. Natjecati se mogu i učenici ili studenti koji se školuju za ova zanimanja, a imaju najmanje 18 god. Prijave se mogu podnijeti za rad u jednoj smjeni počevši od 15. 6. 1983. kada počinje prva smjena u trajanju od 16 dana s putom. Naknada za rad 300,00 dnevno.
6. SPREMAČICA – 1 izvršitelj
Uvjeti: NKV radnica, naknada za rad 400,00 dnevno.
7. UPRAVITELJ – više izvršitelja
Uvjeti: VSS, VSS ili SSS – pedagoškog smjera. Prijave se mogu podnijeti za rad samo u jednoj smjeni. Naknada za rad 300,00 dnevno.

Za sva radna mjesta smještaj i hrana su bez posebne naknade u ljetovalištu. Pismene ponude podnose se do 3. 6. 1983. na adresu društva.

PREDSEDNIŠTVO
MO DRUŠTVA NAŠA DJECA
DUGO SELO

SVEČANI ISPRAĆAJ LOKALNE ŠTAFETE

U godini kada obilježavamo značajne jubileje velikih i historijskih bitaka na Neretvi i Sutjesci i 40-tu obljetnicu Drugog zasjedanja AVNOJ-a i stvaranja narodne vlasti, 17. svibnja je kroz Dugo Selo prošla Savezna štafeta mladosti – simbol bratstva i jedinstva i našeg zajedništva.

Tradicionalno i ove godine su omladinci – vojnici, starješine i građanska lica, kasarne »Zagrebačkog partizanskog odreda« u Dugom Selo organizirali ispraćaj svoje lokalne štafete i na taj način se simbolično priključili milijunima pozdrava omladinaca, pionira, radnih ljudi i građana naše samoupravne socijalističke domovine koji se zbližuju u Saveznu štafetu palicu i završnu svečanost Dana mladosti – 25. svibnja u Beogradu.

Bio je to trenutak da se omladinci kasarne »Zagrebačkog partizanskog odreda« Dugo Selo podsjetu na revolucionarnu i historijsku ulogu mladih u radničkom i revolucionarnom pokretu, NOB-i i socijalističkoj izgradnji naše zemlje, kao i tradicijama Savezne štafete mladosti. Da sumiraju svoje rezultate i dostignuća u obuci i odgoju, jačanju moralno-političkog stanja i borbene gotovosti jedinice, o čemu je govorio predsjednik Koordinacionog odbora SSO jedinice, drug Ilija Mirković.

Nakon kulturno-umjetničkog programa kojeg su izveli vojnici i omladinci Dugog Sela, upućeno je pozdravno pismo Predsjedništvu SFRJ i Predsjedništvu CK SKJ. Lokalnu štafetu palicu iz kasarne »Zagrebačkog partizanskog odreda« Dugo Selo ponio je razvodnik Radomir Petrović, rodom iz Čačka, član SSOJ i SKJ, koji se ističe kao omladinac, komunist i vojnik u jedinici. Njegovi pratitelji su bili Asja Milnar, radnica Vojno-ugostiteljske ustanove »Crvena Zvezda« – pogon Dugo Selo i Halid Hailović – desetar.

Lokalnu štafetu palicu pripadnika kasarne »Zagrebački partizanski odred«, na centralnoj tribini rukometnog igrališta u Dugom Selo, predao je Dragan Miskin, starješina JNA, rodom iz Bečeja – izuzetno aktivan u radu OO SSO i SK svoje jedinice, na jačanju moralno-političkog jedinstva i borbene gotovosti.

U štafetoj palici pripadnici kasarne »Zagrebačkog partizanskog odreda« poručuju Predsjedništvu SFRJ i Predsjedništvu CK SKJ, da su svi, čime se danas ponose, što razvijaju i grade, odlučni svim silama braniti. U svemu tome je duboko utkano Titovo ime koje je neprosumni izvor nadahnuća, inspiracija, primjer koji podstiče i hrabri, zavjetujući se da će sve zadatke koje pred njih postava SKJ i narod, dosljedno izvršavati putem kojim naš je vodio drug Tito i SKJ.

M. Č.

SVRSTANI U ISTOM STROJU

Uoči prvomajskih praznika, 30. travnja, u kasarni »Zagrebačkog partizanskog odreda« Dugo Selo, bilo je izuzetno svečano i radno. Mladi vojnici travanjke partije položili su svečanu obezvu u prisustvu mnoštva roditelja, rodbine i prijatelja mladih vojnika, kao i predstavnika DPO i DPZ općine Zelina i Dugog Sela.

Uobičajeni vojni protokol svečane obezve uveličale su drugarice – pripadnice teritorijalne čete štaba TO »Kupštine općine Zelina, koje su zajedno s mladim vojnicima kasarne »Zagrebačkog partizanskog odreda« Dugo Selo položile svečanu obezvu. Nakon intenzivne i vrlo uspješne obuke radnice i omladince općine Zelina

svrstale su se u redove općenarodne obrane, obavezujući se da će ako zatreba, braniti slobodu i nezavisnost naše samoupravne socijalističke domovine.

Bila je to jedinstvena slika svečanog stroja u kojem su svrstane drugarice – vojni obveznici i vojnici JNA, koja dočarava našu koncepciju općenarodne obrane.

Svečanost je završena bogatim kulturno-umjetničkim programom kojeg su dali članovi »Ogranka seljačke sloge« iz Lupoglava. Gosti i roditelji mladih vojnika imali su priliku da vide bogatu izvornu folkloru tradiciju posavskog i lupoglavskog kraja koja se njeguje u Lupoglavu preko četrdeset godina.

M. Č.

TRAGOM JEDINICE ZAGREBAČKOG PARTIZANSKOG ODREDA

Ove godine se obilježava 40-a obljetnica formiranja Zagrebačkog partizanskog odreda, čija će se centralna proslava održati 17. i 18. rujna 1983. godine u Zelini. U tom pogledu su Općinski odbor SUBNOR-a i Skupština općine Zelina imenovani Odbor i predsjedništvo za proslavu 40-e obljetnice Zagrebačkog partizanskog odreda, koji intenzivno od travnja mjeseca vrše pripreme za realizaciju programa proslave.

U okviru obilježavanja programa proslave, mjesna organizacija SUBNOR-a Ciglenica – skupštine općine Trešnjevka, organizirala je III marš putevima Zagrebačkog partizanskog odreda u kojem su sudjelovali preživjeli borci, omladinci MZ Ciglenica i vojnici Dugog Sela. Čija kasarna nosi naziv jedinice »Zagrebačkog partizanskog odreda«. Ovog puta marš je organiziran i izveden od Ciglenice – s. Pile – Donje Stubice do Gornje Stubice. Sjećanja na slavne dane bitaka Zagrebačkog partizanskog odreda svocirali su komandant Zagrebačkog partizanskog odreda Jovica Mandić, komesar Slavko Pavlinić i borac odreda Tomo Obad.

Pripadnici marša položili su vijenac na spomenik palim borcima NOR-a Donje Stubice, gdje im je o razvoju NOR-a na ovom području govorio Dragutin Pavarišček – član predsjedništva Općinskog odbora

SUBNOR-a Stubice. Od sela Podgora do »Gupčeve lipe« u Gornjoj Stubici, sudionici marša su pješaci, i između ostalog obišli spomenike NOR-a u Gornjoj Stubici, a na spomeniku »aleje 21. Gupčeve jedinice« položili su vijenac, gdje im je govorio Stjepan Bakran – sekretar OK SSOH Gornje Stubice.

Sudionici marša su obišli i monumentalni spomenik Matiji Gupcu i seljačkoj buni, kao i muzej seljačke bune u Gornjoj Stubici. Završna svečanost marša tragom Zagrebačkog partizanskog odreda održana je na terasi muzeja Gornje Stubice, gdje su sudionicima marša i podijeljene plakete i priznanja, a kulturno-umjetnički program izveli su vokalni ansambl »Grič« iz Zagreba i tamburaški orkestar Gornje Stubice.

Programom obilježavanja 40-te obljetnice Zagrebačkog partizanskog odreda predviđa se da se u toku godine borci, vojnici i omladina nadu zajednički u još nekoliko marševa, kviz takmičenja, logorskih večeri i drugih susreta na području općina Zagreb, Sesvete, Zelina i Dugo Selo, kao i da se ove godine pokrene inicijativa izgradnje Spomen doma Zagrebačkog partizanskog odreda u Kladuštici kod Zelina, koji će sadašnje i buduće generacije stalno podsjećati na slavne i revolucionarne dane borbenog puta Zagrebačkog partizanskog odreda.

C. M.

U našem okviru

Drug VIDOJE ŽIKIĆ – starješina JNA

Povodom Dana oslobođenja Dugog Sela, a na osnovu odluka općinskog odbora SUBNOR-a Dugo Selo, 8. svibnja drugu Vidoju Žikiću je uručena Plaketa oslobođenja SUBNOR-a općine Dugo Selo.

To izuzetno priznanje drug Žikić je primio za nesebično zalaganje u njegovanju revolucionarnih tradicija i razvijanju suradnje pripadnika Garnizona Dugo Selo i DPO i DPZ općine Dugo Selo. U drugom mandatnom periodu, delegat je Društveno-političkog vijeća Skupštine općine Dugo Selo. Član je

predsjedništva Općinske konferencije Crvenog Križa, a prošle godine je obavljao i dužnost predsjedavajućeg. U predsjedništvu je sportskog društva »Partizan« Dugo Selo. Drug Žikić obavlja i vrlo odgovorne dužnosti u Garnizonu Dugo Selo. Omljen je među vojnicima i starješinama kao istaknuti društveno-politički radnik. Rođen je 1. srpnja 1940. godine u Nišu, a građanin Dugog Sela je od 1982. godine po završetku vojne akademije KOV. Završio je višu vojno-političku školu u Beogradu, a član je SKJ od 1961. godine.

Po prijemu ovog visokog priznanja, drug Žikić je istakao da ga ono obavezuje na još veće društveno-političko angažiranje na planu suradnje pripadnika Garnizona Dugo Selo i DPO i DPZ općine Dugo Selo.

M. Č.

Iz sporta

S TRKE OSLOBOĐENJA DUGOG SELA

GRABEREC - UVJERLIVO

Sitna kiša koja je cijelog dana padala prijeteći da pokvari ovogodišnju "Trku oslobođenja Dugog Sela" na vrijeme je prestala padati. Možda su je otjerali i sami trkači istrčavši u popriličnom broju na stazu (Trg maršala Tita).

S trkačima - učenicima osnovnih škola, odnosno s njihovom brojnošću nije, naravno, ni ti ovog puta bilo problema. Podijeljeni u četiri grupe demonstrirali su solidne trkačke sposobnosti i pripremljenost, a pobjednici su otkakali kvalitetom. Evo i rezultata:

1. PIONIRKE - V i VI razred
1. ŠARIĆ TENA
2. BENČAK SNJEŽANA
3. GRUBIŠIĆ VERA
4. PETEK SVETLANA
5. ČELAN JELA
6. VUKADIN KATICA

- PIONIRI - V i VI razred
1. DUJMOVIĆ MILJENKO
2. PAVLIĆ DAMIR
3. BILIĆ ZVONIMIR
4. FRANJIĆ IVICA
5. VLAHOVIĆ MARJAN
6. BROŽ ŽELJKO

3. OMLADINKE - VII i VIII razred
1. BARTOLOVIĆ SLAVICA
2. KUŠIĆ ŽELJKA
3. BANKOVIĆ BRANKA
4. IVAKIĆ MARJIA
5. BRKIĆ RUŽICA

6. BENKOCI SUZANA
OMLADINCI - VII i VIII razred

1. KOLČIĆ IVICA
2. SANDELIĆ ZLATKO
3. KEKIĆ DANI
4. HALUŽAN ANDELKO
5. MICANOVIĆ SENAD
6. PERKOVIĆ SLAVKO

Omladinci su se, međutim, prijavili u vrlo malom broju. Tek četvorica. Samim tim niti u ruku nije bila previše interesantna.

- POREDAK:
1. PERKOVIĆ MILE
2. BRESTOVIĆ JADRANKO
3. TEČIĆ MIROSLAV
4. PETANJEK IVICA

U glavnoj utrci, Trci oslobođenja Dugog Sela ništa drugo osim uvjerljive pobjede IVICE GRABERCA nije dolazilo u obzir. Vođio je trku od početka do kraja, da bi u cilj utrčao s velikom prednošću ispred svojih prvih pratilaca (vojnici garnizona JNA), dok je neke lošije obišao i za čitav krug. 18-godišnji MARATONAC iz Hrebinca je tako i ovom prilikom pokazao da u našoj općini nema prave konkurencije. Time je ujedno postao i najmlađi pobjednik trke oslobođenja dosad. Dojam je da će se ostali morati dosta namučiti, žele li ga ubrzo skinuti s trona.

M. Š.

NOGOMET

ZAGREBAČKA ZONA ISTOK

17. travanj
CHROMOS - JEDINSTVO 12 (1:0)

Igralište Chromosa u Zagrebu
Gledalaca: 100
Sudac: Ledinskić (Zagreb) - dobar
Strijelci: Vukšan, Sućur autogol

Jedinstvo: Sukan, Bošić, Sok, Vukšan, Štambuk, Z. Jonjić, Jularić (Tečić), Divan, D. Jonjić, Novak (Grgošić), Bekavac
Iako su domaći vodili, utakmicu su izgubili potkraj drugog dijela, kada su nogometaši "Jedinstva" golom Vukšana izjednačili i nakon pritiska autogolom Sućura riješili susret u svoju korist.

24. travanj
JEDINSTVO - MLADOST (Buzin) 1:0 (1:0)

Igralište Jedinstva
Gledalaca: 100
Sudac: Znidarec - slab
Strijelci: Novak
Jedinstvo: Sukan, Bošić, Sok, Vukšan, Mavrek, Štambuk, D. Jonjić (Višević), Divan, Grebenar, Novak, Bekavac

Tradicionalni derbi starih poznanika ovaj puta pripao je nogometašima Jedinstva, koji su sa više želje riješili utakmicu u svoju korist.

8. svibanj
JEDINSTVO - PIK (Vrbovec) 5:1 (1:1)

Igralište Jedinstva
Gledalaca: 100
Sudac: Ledinskić (Zagreb) dobar
Strijelci: Višević 3, Jonjić, Grebenar

Jedinstvo: Sukan, Bošić, Sok, Grebenar, Štambuk, Z. Jonjić, D. Jonjić, Divan, Višević, Novak, Bekavac

Kolo "pauze" i prvomajski

praznici dali su svježinu momčadi, a briljirao je trostruki strijelac Ante Višević, tako da je serija pobjeda nastavljena.

15. svibanj
JEDINSTVO - SLOGA (Odra) 2:0 (0:0)

Igralište Jedinstva
Gledalaca: 150
Sudac: Dizdar - Odičan
Strijelci: Vukšan, D. Jonjić
Jedinstvo: Sukan, Bošić, Sok, Vukšan, Štambuk, Z. Jonjić, D. Jonjić, Novak, Mavrek, Divan, Bekavac (Višević)

Sedma uzastopna pobjeda znači konačan proboj prema gornjem dijelu tablice. U utakmici po velikoj sparini, dva efektna gola, posebno gol Slave Vukšana iz slobodnog udarca, te izvrsna igra Bošića i Divana, zadovoljili su vjerne navijače dugoselsko plavobijelih.

KUP ZNS
JEDINSTVO - RUDEŠ 1:0 (1:0)

Igralište Jedinstva
Gledalaca: 100
Sudac: Točaković - vrlo dobar

Strijelac: Vukšan
Jedinstvo: Sukan, Bošić, Sok, Vukšan, Štambuk, Z. Jonjić, D. Jonjić, Novak (Grebenar), Višević, Divan, Bekavac

Favorizirana momčad "Rudeša" poklekla je u 1 kolu Kupa ZNS, nakon jednog vrlo efektnog gola Slave Vukšana, poslije volej udarca sa 18 metara. Posebno dobro su igrali Divan i Z. Jonjić. B. G.

TUŽNO SJEĆANJE
na drugarice, koje su zauvijek napustile naš kolektiv

BADŽEK MANDU - DRAGICU
ANTOLJAK DRAGICU

Toplo ljeto, bujno zelenilo i miris cvijeća, sjeća nas na godišnjice rastanka s Vama

Kolektiv Doma zdravlja
Dugo Selo

IN MEMORIAM

23. 5. 1978. - 23. 5. 1983.

Pet tužnih godina bola, a i ponosa na pokojnog tatu

LONČAR MARTINA

nosioca spomenice 1941. godine

kćerka Danica

60 GODINA NOGOMETA U DUGOM SELU

Nakon oslobođenja zemlje život se počeo normalizirati. Iako je veliki broj omladinaca sportaša još uvijek bio ili u jedinicama NOV-e ili zaokupljen drugim zadacima i poslovima u mjestu ili van njega, a mnogi se nažalost nisu ni vratili iz NOB-a, davši svoje živote u borbi za svoje ideale, nogomet je ostao i dalje u srcima mladeži. Tako grupa omladinaca okuplja mlade naraštaje i 20. maja 1945. godine osniva nogometni klub "Omladinac", koji nastavlja tradicije "DEŠKE". Odmah nakon osnivanja nogometaši igraju utakmicu sa momčadi 21. crnogorske divizije i pobjeđuju sa 2:1, a igrači umjesto današnjih "pumerica" ili "adidasica" na nogama su imali vojničke cipele i opremu koja je bila sve prije nego sportska.

Odobrenjem Odljela unutrašnjih poslova Okruga Zagreb, 15. srpnja 1946. osniva se FK "skulturno društvo" "Jedinstvo", u koje uz nogometaše ulaze i kuglači.

Nogometaši, sad već NK "Jedinstvo", takmiče se u prvenstvima Zagrebačkog podsaveza, a od 1950. do 1955. igraju u Oblasnoj ligi i takmiče se sa Samoborom, Jelskom, Banjom iz Gilje, Metalcem iz Siska i drugim klubovima. Za to vrijeme vezana je i jedna neugodna utakmica, odnosno povratak, kada je kamion sletio s ceste i mnogi su igrači bili povrijeđeni.

U takmičenjima između 1950. i 1960. nogometaši "Jedinstva" postižu jedan od svojih najvećih uspjeha. Iako su u finalu nastupili nekompletni nogometaši "Jedinstva" su 1958. godine

osvojili "KUP narodnog porta grada Zagreba". U razdoblju od 1960. do 1970. igrači "Jedinstva" ne bilježe posebno vrijedne uspjehe već uglavnom igraju u najnižim rangovima takmičenja.

Od 1984. nogometaši su članovi novoformiranog Sportskog društva "Jedinstvo", koje i dan danas djeluje i okuplja velik broj mladih poklonika sporta.

U razdoblju od 1970. do 1980. počinje uspon nogometaša "Jedinstva" i to u drugoj polovici desetljeća. Danas su nogometaši članovi Zagrebačke zone - istok i sigurnim igrama obećavaju plasman među prvih pet ekipa na tablici.

Govoreći o takmičenjima od osnutka do danas, moramo spomenuti i jednu gorku istinu, a ta je da se taj dugoselski nogomet još uvijek igra na umornoj i oronulej tratinji, koja je u toku svih 60 godina pomicala gore - dolje, lijevo - desno za po kojih desetak metara, a osim nogometaša gazile su je i različite armije, pa je sigurno zaslužila da ide u mirovinu.

Novo igralište u okviru "kuće babilonske" zване Sportski rekreacioni centar, počelo se graditi unazad par godina i još uvijek je dosta daleko od završetka. Rođendanska čestitka svakako bi najdraža bila da je to novo igralište, za koje (nadamo se) neće trebati čekati sljedećih 60 godina.

[Nastavak u idućem broju]

STOLNI TENIS

Pionirska liga

STK "Jedinstvo" organizira pionirsko prvenstvo Dugog Sela u Pionirskoj ligi.
Prvenstvo počinje 15. svibnja.

Juniorsko prvenstvo STK "Jedinstvo" počinje 25. svibnja i time "pingpongaši" prikupljaju još jednu generaciju sportaša.

Ivica Grgošić inače Igrač i tajnik STK "Jedinstva" plasirao se na Republičko prvenstvo pobijedivši na takmičenju sekcije invalida ZOZ u Zagrebu.

U okviru "majskih susreta" stolnotenisači će odigrati i susrete sa pripadnicima garnizona JNA i to uz stolni tenis još u nogometu i košarci.

Mile Perković, junior stolnotenisača i nogometaša "Jedinstva" pokazao se i kao vrstan trkač u "Trci oslobođenja". Inače on je i trener ženske pionirske ekipe STK "Jedinstvo".

B. G.

DAN PROSVJETNIH RADNIKA

Ovim predavanjima održanim 16. svibnja u velikoj sali Skupštine općine prisustvovali su prosvjetni radnici Osnovne škole Dugo Selo, Rugvica, Dječjeg vrtića i Centra Stancić. Prosvjetni radnici su nakon predavanja postavljali pitanja i iznosili mišljenje i iskustva iz prakse. Među ostalim pitalo se o solidarnosti u obrazovanju na području SRH, o materijalnom položaju prosvjetnih radnika, o preispitivanju standarda i povećanju stope izdavanja iz dohotka OUR-e za osnovno obrazovanje. Traži se jedinstvena stopa izdavanja u SRH.

Posebno je naglašeno da bi bilo dobro uvesti Dan prosvjetnih radnika radi društvenog značaja i vrijednosti ove profesije.

Marija Harcet

MARŠ PUTEM II MOSLAVAČKE BRIGADE

U čast velike Oborovske bitke izviđači i planinke iz Odreda «Narodnog heroja Stjepana Bobinca-Šumski» izveli su marš putevima II moslavačke brigade. Marš je trajao 5 dana, a odvijao se u četiri etape: Bojana - Andigole - Caginac - Oborovo.

Krenuli smo iz Dugog Sela 23. 3. vlakom do Ivančić-Grada, a odatle autobusom do Čazme i Bojana. U Bojani smo bili smješteni u Vatrogasnom domu. Mještani su zajedno sa borcima organizirali nekoliko aktivnosti. Prvo smo pogledali film, a nakon filma je bila zapaljena logorska vatra oko koje su borci evocirali uspomene na teške dane revolucije. Logorska vatra nije gorjela dugo, jer se nagio spustila kiša i morali smo se skloniti u vatrogasni dom gdje je susret nastavljen uz pjesmu do kasno u noć.

Probudivši se sutradan, bili smo iznenađeni. Bijeli pokrivač pokrio je sve oko nas i akcija je došla u pitanje. Sastanak Odreda i odluka o nastavku akcije. Zaorismo «IDEMO DALJE» i krenusmo preko Moslavačke gore k Andigola-

ma, mjestu gdje je osnovana II moslavačka brigada. Dio puta po asfaltu vodio nas je naš vođa posade, koji je dobro poznao taj kraj, ali došavši podno Moslavačke gore morali smo ići po azimutu i osloniti se na načelnikovo poznavanje topografije. Put je bio loš, kolske staze se skoro nisu ni poznavale, voda potoka se izlila iz svojih korita, a snijeg kao za inat pada tako gusto kao da nam prkosi i ne pušta nas dalje, ali kolona ide. Sve je mokro, odjeća i obuća na nama, oprema u rancu, šatorska krila koja nas koliko-toliko štite od snijega, a ranac sve teži i teži. Noge promrzle, mokre ruke ne osjećamo, a snijeg i dalje pada. Odjednom povik: «Dvojica su pala u potok» - trk, pomoć drugovima, smijeh ali i suze u tim malim, ali odlučnim očima. I pored toga kolona kreće dalje. Polako, ali sigurno, korak po korak. Kreću se tijela djece po sniježnim bespućima. Teško nam je, ali zar je to moguće, na čelu kolone čuje se pjesma koju onako spontano prihvaćamo svi. Nema izviđača koji više mari za snijeg, mokre cipele i promr-

Izviđački odred poslije marša u Oborovu 29. III 83.

Snimio: V. Remenar

zle noge. Pjesma nas pokreće, pjesma nam daje snagu. Kolona je živnula i kreće dalje. Dolazimo do prvih kuća, veseli i ponosni što smo i do jednoga izdržali. Zastave su ponovo na kopljima, pjesma još jača a korak čvršći. Napokon zaslužen odmor u spomen-domu.

Jutro. Komanda za pokret. Svi ustaju, oblače se, doručkuju i bez suvišnih riječi spremaju opremu u rančeve. Vani je sunce. Odajemo počast palim borcima, obilazimo spomenik i spomen-sobu te krećemo dalje prema Čazmi. Sunce nas prati cijelim putem ali znamo da će taj put biti najteži jer to je najduža etapa, preko 30 km sa kompletnom opremom. Došavši u Čazmu dogovorili smo se da dio opreme (šatore i kuhinju) pošaljemo autobusom. Ručak je gotov i krenuli smo dalje k Cagincu.

Padao je kilometar za kilometrom, ali pjesma nije prestajala ni trenutka. Kada smo prolazili kroz mjesta ljudi su izlazili iz kuća i razdragano nas pozdravljali i hrabрили na našem putu. Napokon smo stigli do odredišta i zaslužno se odmorili. Rano ujutro već su svi bili na nogama i spremni za pokret. Krenuli smo na zadnju etapu našeg marša. Prolazimo kroz Ivančić Grad, Brešku Poljanu, Posavske Bregce, Semovec, Gredu, Trebovec, Oborovo. Došavši do Trebovca naišli smo na veliku prepreku.

Ogranci rijeke Save izlili su se i preplavili put. Voda hladna, brza i duboka. To je prepreka za mnoge, ali ne i za nas izviđače. Božo, Kec i Bambus skidaju se i ulaze u vodu, polako, ali sigurno dio po dio opreme i izviđače prenose na

ledima na drugu stranu. Nakon sat vremena sve je gotovo. Možemo krenuti dalje. Ponovo mokri ali to više nije ništa.

Oborovo je pred nama. U mjesto ulazimo s pjesmom, dočekuju nas borci, mještani i svi drugi ponosni što imaju takvu organizaciju kao što je ova naša.

Tko zna, možda bismo i odustali da nismo pravili - IZVIDAČI. Ovim putem želimo se zahvaliti na pomoći u realizaciji ove akcije:

- SUBNOR-u Bojana, Andigola i Dugog Sela.
- mještanima Bojana
- tajniku SIO Čazma
- SSRN i SSO Dugo Selo
- mještanima i omladini Oborova.

Do sljedećeg javljanja uz izviđački pozdrav «ZDRAVO»
BAMBUS (AZ)

RAZGOVOR SA STARJEŠINOM 1. POSADE

MILICIONAR U IZVIĐAČKOJ UNIFORMI

Hoćeš li nam navesti razloge i objasniti zašto si se uključio u rad izviđačkog odreda u Dugom Selu?

Član sam izviđačke organizacije od 1968. godine pa do danas. U svom radu imao sam prekide i to iz opravdanih razloga, kao na primjer moje školovanje, posao i porodica i još niz drugih problema koje sam morao sam rješavati. Jedan od bitnih razloga mog opredjeljenja za rad u izviđačkoj organizaciji je taj, što ta organizacija njeguje i čuva tradiciju NOB-e, odgaja mladu generaciju i čuva i brani bratstvo i jedinstvo naših naroda i narodnosti i nezavisnost naše domovine. U organizaciji vlada veliko drugarstvo, koje se stvara u ponekad jako teškim uslovima. Izviđači ga stvaraju međusobno sami na akcijama, logorovanjima i dr. i tek tada ga poštuju i saznavaju pravo značenje te riječi.

Što misliš o dosadašnjem i daljnjem radu izviđačke organizacije?

Od kada se nalazim na čelu 1. posade «SIVI SOKO» rad se odvijao i odvija se u dosta otežanim uslovima. Nemamo dovoljno opreme, a i financijska sredstva su nam skoro nikakva. Snažimo se na sve moguće načine, pa neke akcije financiramo i sami, jer dobro je poznato da za pravog izviđača nesavladive prepreke nema. Stanje se u posljednje vrijeme malo poboljšalo, dobili smo neke sredstva a uskoro ćemo otvoriti i svoj žiro-račun, šta će nam biti puno lakše barem u pogledu financijskog poslovanja. Planiramo i sami neke akcije iz kojih bi mogli dobiti neka sredstva, kao na primjer pošumljavanje u suradnji sa «Šumadijom» Dugo Selo. S radom sam u cjelini zadovoljan i uvjeren sam da će biti još bolje.

Tvoja prva akcija s ordenom «Stjepan-Bobinec-Šumski» i utisci?

Ići s izviđačima na akcije uvijek mi je bilo najdraže, jer akcije uvijek za sobom ostavljaju divne i nezaboravne dane. Prva akcija mi je bila «MEROLINO 82» u Rokovcima - Andrijevcima kod Vinkovaca. Bilo nas je sa svih strana, stvarano je drugarstvo, pjevalo se (i nakon 20 km marša), a na kraju logorska vatra i rastanak onaj pravi izviđački. Vlakovi su polako odlazili sa stanice, praćeni poklicima i pozdravima i željama za ponovnim susretom. Na kraju kako naš starješina kaže: «Akcije prolaze, a druge dolaze ali uspomene lijepe ostaju u trajnom sjećanju».

PORUKA...

«Zamolilo bih pionire, pionirke, omladince i omladinke te sve ostale koji misle da mogu i žele da se uključe u rad naše organizacije, da to učine odmah sutra i uvjeren sam da neće požaliti!»

A. Z. «BAMBUS»

IZVIĐAČKA PROSLAVA 1. MAJA

29. 4. u 9,00 sati podizanje zastave na jarbol. Podignuto 5 šatora na budućem rekreacionom centru. Uredene logorske prostorije a ostali članovi stigli u logor u 17,00 sati i smješteni su po šatorima.

30. 4. Akcija se odvijala po planu (posjeta garnizonu i prisustvo polaganju zakletve mladih vojnika. Bili smo gosti čete veze s kojom imamo plodnu suradnju.

Postavljena je izložba izviđačkih fotografija u Domu JNA, a u kasarni smo se upoznali sa sredstvima veze i radili s njima. Poslije podne rad se odvijao u pripremi za paljenje krijesa na Martin brijegu u čast 1. Maja.

Krijes je zapaljen u 20,00 sati i novi članovi izviđačke organizacije položili su zakletvu, a knjižice im je predao drug Vrančić Ivan, koji je sve prisutne vojnike garnizona JNA, omladinu i

građane upoznao s razvojem NOB-e u ovom kraju. Krijesu su također prisustvovali i borci NOR-a i članovi Narodne obrane. Na kraju se zajedno sa izviđačima razvilo oko krijesa «KOLARSKO KOLO» sa svim prisutnima.

1. maja Zajedno s vojnicima iz garnizona JNA obišli smo sva obilježja Narodne revolucije na području Dugog Sela i odali počast palim borcima.

Kod spomenika u parku «Bratstva i jedinstva» odali smo počast palim oslobodiocima i drug Garašić Stjepan, predsjednik SUBNOR-a Dugo Selo održao je sat povijesti.

Poslije podne održana su izviđačka takmičenja, a dan je završen sa logorskom vatrom i drugarskom večeri uz prisustvo građana.

2. 5. Dan je bio tmuran i s kišom, a plan je sproveden u cjelo-

sti. Održane su mnoge izviđačke igre i vodni sastanci. Dan je završio uz logorsku vatra i drugarsko veče kojom su prisustvovali i neki stari izviđači.

3. 5. Rano ujutro probudili su nas pucnji iz pištolja, koji su bili znak za uzbunu. Zastava Odreda je bila oteta. Šatori su bili brzo napušteni i na zbornom mjestu su dati zadaci.

Patrole su krenule u mrklu noć i jedva vidljive tragove pronasli. Zastava je pronađena i čast Odreda je vraćena.

Na kraju akcije drug Harambaša Josip pohvalio je efikasnost u otkrivanju zastave. Nakon uzbune bio je zaslužen odmor i u 12,00 sati spuštena je zastava i akcija je završila. Opskrba prehranom bila je dobra, a kuharice su izvršile svoj zadatak u potpunosti.

A. Z. «BAMBUS»

NATJECANJE U PRUŽANJU PRVE POMOĆI

Tradicionalno Natjecanje ekipe CK i CZ u pružanju prve pomoći održano je 15. 5. 1983. godine u sportskoj dvorani OS »Stjepan Bobinec-Šumski« Dugo Selo.

Ovom općinskom natjecanju predhodila su osnovna natjecanja u osnovnim školama u kojima je uzelo učesća 60 natjecatelja, brojni manekenki za ranjenike, kao i aktivisti za ostale aktivnosti u provođenju osnovnih natjecanja. Tom prilikom Komisija za unapređenje prve pomoći i Komisija za ONO i izvanredna stanja OOCK Dugo Selo upoznala se sa uvjetima rada na obuci u pružanju prve pomoći u OS »Stjepan Bobinec-Šumski« Dugo Selo i OS »Posavski partizanski odred« u Rugvici. Na Općinskom natjecanju u pružanju prve pomoći učestvovala su tri ekipe Podmlatka, tri

ekipe Omladine i 3 ekipe odraslih, ukupno 54 natjecatelja.

Natjecatelje, uzvanike i gledaoce pozdravio je u ime OOCK Dugo Selo Cvijanović dr Vjekoslav, predsjednik OOCK Dugo Selo, a natjecanjem je rukovodio predsjednik Natjecateljskog odbora Tihomir Pjevac. Natjecanju su pristupili Podmladak i Omladina OS »Stjepan Bobinec-Šumski« iz Dugog Sela, Podmladak i Omladina OS »Posavski partizanski odred« iz Rugvice, te ekipe CZ mjesnih zajednica Lupoglav, Ostrina Velika i Mala i ekipa CZ Centra za smještaj i rehabilitaciju iz Stančica.

Predsjednik Komisije za unapređenje prve pomoći OOCK Dugo Selo, ujedno i predsjednik ocjenjivačke komisije na natjecanjima Todo-

ČLANOVI EKIPE PODMLATKA CRVENOG KRIŽA, KOJI SU OPĆINU DUGO SELO PREDSTAVLJALI NA NATJECANJU ZO ZAGREB 1977. GODINE U KRAPINI

rić dr Petar, ukazao je da bi rad na praktičnoj obuci svih ekipa trebalo više usmjeriti na obuku uz »ranjenike« gdje se posebno očituje grupni rad i stiče sigurnost u radu.

Prvoplasirane ekipe CK u kategoriji Podmladak OS »Posavski partizanski odred« iz Rugvice, Omladina OS »Stjepan Bobinec-Šumski« iz Du-

gog Sela i odrasli ekipa CZ Centra za smještaj i rehabilitaciju iz Stančica sudjelovat će na Natjecanju ZO Zagreb, koje se ove godine održava u Ivanić-Gradu 22. 5. 1983. godine.

Zahvaljujemo svima, koji su aktivno pomogli i financijski učestvovali da bi se uspješno provelo i ovo natjecanje.

D. P.

VIJESTI IZ KULTURE

Vrijedno priznanje za izuzetno zalaganje u širenju čitalačke kulture unapređenju bibliotekarstva »Pava Markovac« svečano je uručeno knjižničaru knjižnice »Narodnog sveučilišta« drugarici Ankici Kokot. Priznanje je dodijelio Društvo knjižničara bibliotekara Hrvatske.

Održano je 11. književno veče. Iako je pozvana gošća Semka Sokolović Bertok u zadnji čas bila spriječena, književno veče se je održalo i oćijeno kao uspješno. U razgovoru o radu i djelu dramske umjetnice Semke Sokolović Bertok učestvovali su članovi Kluba prijatelja knjige. U sklopu večeri prikazan je film »Majstori, Majstori« u kojem je Semka Sokolović Bertok igrala glavnu ulogu.

Sve uspješniji ansambl ritmične grupe Narodnog sveučilišta, priprema se za zajednički nastup sa popularnim Danijelom Popovićem, čije gostovanje očekuje tokom mjeseca lipnja, u Domu JNA.

Počale su plesne večeri na terasu Doma JNA, uz izvrstan sastav garmzone JNA može se ugodno provesti petak, subota, nedjelja večer.

Gost muzičke susstave, koja se redovno održava subotom u 19 sati u Omladinskom klubu »35«, bio je poznati muzičar Drago Minarec.

Dragim roditeljima FOTOVIĆ JURAJU I SLAVICI sretnu 50. godišnjicu braka i sve najbolje u budućem životu žele zahvalna djeca Zlatica i Krešimir, snaha Verica, unuci Vesna, Ksenija, Goran i Daniel, te prauunci Berislav, Marija i Mirjana i ostala bliža rodbina.

TUŽNO SJEĆANJE
na našu dragu
KOVAČEVIĆ KATICU
4. 5. 1982. — 4. 5. 1983.

Prošla je tužna godina od najtužnijeg dana kada si nas ostavila bez pozdrava i oproštaja da tugujemo nad Tvojim tihim domom. Teška je istina da te više nema.

S tugom u srcima suprug, Ivan djeca, Katica i Anica majka, Marija brat, sestra, zetovi, unučad i ostala tugujuća rodbina

IZVJEŠTAJ

za Dugoselsku Kroniku rođeni, vjenčani i umrli u travnju mjesecu 1983. godine na području matičnog ureda Dugo Selo.

Rođeni: U travnju mjesecu nije bilo.

Vjenčani: Glavač Mladen i Novosel Branka, vjenčani 1. 4. 1983. g. Jukić Blaž i Lipura Slavica, vjenčani 1. 4. 1983. Galovac Dragutin i Turčinac Vesna, vjenčani 9. 4. 1983. Cindori Josip i Horvat Jadranka, vjenčani 9. 4. 1983. Grebenar Tomo i Kolčić Mirica, vjenčani 9. 4. 1983. Galenić Juraj i Sertić Marica, vjenčani 16. 4. 1983. Replić Boris i Pajnić Bosiljka, vjenčani 16. 4. 1983. Sučić Ivan i Gavranović Ivanka, vjenčani 16. 4. 1983. Prusec Josip i Mecenić Mirjana, vjenčani 16. 4. 1983. Ljucović Dušan i Požgal Marijana, vjenčani 16. 4. 1983. Šarić Ivan i Karaglan Anita, vjenčani 30. 4. 1983.

Umrli: Habitor Dragutin, Jezevo 12, umro 3. 4. 1983. Jambrišak Katica, Okunčak 12/a, umrla 6. 4. 1983. Bastašić Stjepan, Hrebinac 5, umro 12. 4. 1983. Plević-Muhin Ljubica, Leprovica 77, umrla 12. 4. 1983. Certin Blaž, Prozorje 82, umro 17. 4. 1983. Kralj Ana, Nart Savski 1, umrla 20. 4. 1983. Galečić Ana, Lupoglav 12, umrla 21. 4. 1983. Petek Ana, Čista Mlika 4, umrla 22. 4. 1983. Kinder Gabriel, Dugo Selo, umro 21. 4. 1983. Smolko Mateo, Rugvica 87, umro 21. 4. 1983. Ivaniček Andro, Lupoglav, umro 28. 4. 1983. Koberec Franjo, Dugo Selo, umro 29. 4. 1983.

Dugo Selo, dne 24. svibnja 1983.
MATIČARI OPĆINE
DUGO SELO

TUŽNO SJEĆANJE
na dragog supruga
JAMBREK MIJU
30. 5. 81. — 30. 5. 83.

Prošle su dvije tužne godine kako si otišao bez povratka. Samo bol, suze i uvijek jedno nijemo pitanje zar stvarno povratka nema je sve što mi je ostalo otkako sam te izgubila. Hvala svima koji posjećuju Tvoj tihi dom.

Tugujuća supruga Ana

Padaše mrak

Padaše mrak; i tiha zvona zvene nad ovim gradom.

A u dnu sjene stajao ona što nekad sam je gledao kradom.

A svjetlost — gledam postade tiša. I sjene nestade, tek povr nje se skupi.

Počela bješe kiša i lampica kroz kapi otkrije sve.

Bijaše ljepa. I kratke kose. Ko' mjesecaeva slika u snu. Vidjeh joj usne i noge bosa i takva sad eto stajao tu.

Što li radi djevojka moja, dok lutam noću pijan i sam? Dok nosim pregršt sivih boja niz ulicu koja mi postade stan.

Sanja li još uvijek iste snove, a kojima u čaši utapam bol? Zna li da moje je srce zove, dok sjedam za isti kafanski stol?

Oči joj plave prodiru u me. Iz mraka njihov osjećam sjaj. Kobne me misli muče napete strune. Ni slutio nisam da je to kraj.

Život je — eto blagdan bez mrsa. Konice knjige, i ptica let. Vrijedi li sada udarat' o prsa kad siomljen od jada napuštaš svijet.

Mnogo je žena i ruku, i grud' što odlazi samnom u tamnu noć. Usana mnogo, mnogo je ljudi što nikada neće kroz tamu proć.

Živjeti znati — To nije lako, kad ljubav u njemu tek prvi je kat. Jer nitko za tobom ne bude plako, već u grob te stavlja i otac i brat.

Ljubi dok živiš. Dok živiš ljubi. Ne tuguj za srećom, ne placi kroz noć. Jedna duša samo mnogo gubi zbog suza i straha koji će doć.

Lutam bez cilja. Ja nemam dom. Ljubim sve žene pijan i snen. Al' u sjeni grada, tu u uglu tom je spazih lice njeno na tren.

Gledam, polako kiši se sprema. Aja u čaši utapam bol. Pridoh sjeni. Nje tamo nema. Sjedam za isti kafanski stol.

ŽELJKO CERČIĆ

KINO »PREPOROD«

kino-program za mjesec lipanj

- 1. VI — DAMA KOJA NESTAJE — am. kriminalistički film
 - 4. i 5. VI — BRUCE LEE SUPERSTAR — karate akcioni film
 - 8. VI — PODZEMLJE MONTREALA — panamski kriminalistički
 - 11. i 12. VI — POŠTAR ZVONI DVA PUTA — filmska komedija
 - 15. VI — ISTINITE PRIČE V dio — zap. njem. seksi film
 - 18. i 19. VI — NEPOBJEDNI BRUCE LEE — karate akcioni film
 - 22. VI — LJUBAV NA PRVI UGRIZ — (Drakula u XX vijeku) — am. komedija
 - 25. i 26. VI — MUNDEVITA ŠAKA — kung fu (H. Kong)
 - 29. VI — DJEVICE SEDAM MORA — kung fu (H. Kong)
- kino-predstave počinju u 20 sati.
— blagajna se otvara pola sata prije početka.

DUGOSELKA KRONIKA, glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo, izlazi svakog 25. u mjesecu. Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo, Ul braca Bobinac 21a, tel. 750-419. Glavni i odgovorni urednik DRAGO MADER Urednik lista Marija Harcet, grafički urednik Zvonimir Babić, lektor Josip Trnski. Uređuje uređivački odbor: Ivan Vranić, Marija Harcet, Nada Vlahović,

Božidar Grgošić, Stjepan Turčinac, Marko Kijačić, Ivica Plašić i Josip Horvat. Cijena pojedinog broja 6,00 dinara. Pretplata poštom: tromjesečna 22,00 dinara, polugodišnja 44,00 dinara, godišnja 88,00 dinara (u pretplatu je uračunata i poštarina). Pretplate se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo broj 30111-103-6553 kod SDK Dugo Selo. Rukopisi se ne vraćaju.